

Sverre Haagensen

Gamle Madsrud Allé 6
Oslo

trakten vunnet, slik: Tredje hjerter-spill måtte Øst dekke med nieren, og Syd stjal. Han fortsatte med kløver, og Øst kom inn på Damen. For ikke å gi favor, måtte Øst fortsette med ruter til bordets Ess, og dermed fikk Syd det ekstra inntaket han måtte ha for å etablere hjerterfargen. 10 poeng for spilleføringen.

PREMIEKONKURRANSEN:

Feilanalysen i Problemklubben i nr. 2/59 var oppgave 3.

Syd har:

♠ E K D 5 ♥ E 10 4 3 ♦ K D 6 ♣ D 5

Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	3 ♠	pass

?

Vårt svar lød:

3. 4 hjerter: 10 poeng. 4 kløver: 7 poeng. 6 spar: 3 poeng.

4 hjerter og 4 kløver er spørremeldinger med spar som trumf. Når bare 4 hjerter honoreres med fulle 10 poeng, så er det av følgende grunn: 7 spar er avhengig av at det er dekning for Syds tapere i hjerter, og det må han få undersøkt. Han får antagelig 4 grand til svar, som viser 2. rundes kontroll i hjerter og 2 Ess. Deretter spør han i 5 hjerter. Svarer Nord 5 grand, må kløver Konge mangle, og selv om svaret viser at det ikke er noen taper i hjerter, må Syd nøye seg med 6 spar. Får derimot Syd svaret 6 kløver viser Nord 3. rundes kontroll i hjerter og 2. rundes kontroll i kløver, og da går Syd i 7 spar.

Hvor utgangspunktet er galest, blir titt resultatet originalest. Dersom, i dette tilfelle, gjentatte spørremeldinger i samme fargen som første gang, når svaret var grand på første spørremelding, virket som angitt i vårt svar var alt i orden. Men den gjentatte spørremelding spør hva grand-svaret innebar. Den beste vei-

en å gå ville, enten være å begynne spørremeldingene med 4 ruter, eller også gå den enkle veien om Blackwood.

Den heldige vinner er:

Trygve Nilsen,

Hegdehaugsveien 7, Oslo.

ENGLAND-NORGE

Fra side 131:

England N-S.

Nord Syd

1 ♣ 1 ♦

1 gr 2 gr

3 gr pass

Resultat: 3 trekk.

Mot 3 grand kom ♣ Dame ut, og det er neppe mulig å finne en betervariant, hvis Nord spiller riktig.

Det siste spillet vant vi 2 poeng på, men igjen hadde vi sjangsen til mer (6 poeng).

♠ 7 5 4 3 2

♥ D 6 2

♦ K Kn 6

♣ K 7

♠ D 10 8

♥ 10 9

♦ 10 8 7 5

♣ 10 8 4 3

N	
V	Ø
S	

♠ E Kn 9

♥ E K 7 4

♦ 9 3 2

♣ Kn 6 2

♠ K 6

♥ Kn 8 5 3

♦ E D 4

♣ E D 9 5

Vest gir, ingen i faresonen.

Meldingene: Norge Ø-V.

Vest	Nord	Øst	Syd
------	------	-----	-----

pass	pass	1 ♥	1 gr
------	------	-----	------

pass	3 gr		
------	------	--	--

Resultat: 3 trekk.

England Ø-V.

Vest	Nord	Øst	Syd
------	------	-----	-----

pass	pass	1 gr	dobl!
------	------	------	-------

pass	pass!	pass	
------	-------	------	--

Resultat: 3 bet = 500.

N-S har nok ikke 3 grand ved beste motspill, så det kunne altså blitt 550 netto.

Som man har sett fikk engelskmennene utrolig meget ut av kortene i denne kampen — foruten den gode hjelpen av motparten.

Neste gang: Italia—Norge.

Pris kr. 1,75

BRIDGE

Svein-Erik Blom: Muntre minner fra EM.

William B. Herseith: Bykampen Oslo—Gøteborg.

Sverre Haagensen: «Spill jeg husker».

Leif Nielsen: Torontokløveren.

Leif Nielsen: Norge mot England i EM.

Egil Rønneberg: Sett, spilt og hørt.

O. Sjursen: Stanges 20-års jubileumsturnering.

Willy Varnås: Holmestrandsturneringen.

Olav Wego: Sannsynlighetsberegninger.

W. B. H.

„BRIDGE“ A la Carte

Denne A la carte er i sin helhet viet Norsk Bridgeforbund. Forbundet har nemlig i disse dager sendt ut en imponerende årsberetning, hvor det er mange ting å glede seg over.

Beretningen innleder som rett og rimelig kan være med en oversikt over fjorårets EM arrangement og med en klar dokumentasjon av suksessen. Vi har sagt det før, men ved denne anledning bør det understrekes at president Ranik Halle er «mannen som skapte suksessen». Alle de som hadde den glede å arbeide under hans inspirerende ledelse og jernhårde vilje til å få alt til å lykkes, vil kunne underskrive denne attesten av fullt hjerte og vi går ut fra at Bridgetinget vil gi presidenten den takk han fortjener. For — uten Halle hadde det sett mer enn broket ut. Derfor er det dobbelt hyggelig å kunne gratulere Halle ikke bare med en sportslig, men også en stor økonomisk suksess — selv i tider som disse. Her er det på sin plass å ta med finanskomiteens arbeidsutvalg, som foruten Halle besto av Odd Syse og Arne Ramn Johansen. Neste gang Norsk Bridgeforbund trenger penger, kan forbundet bare ta opp en autentisk film om innsamlingsmetodene ved EM med disse herrer fremført i frihet — og vi garanterer utsolgte hus.

De forskjellige komiteer og utvalg har fått sin plass i årsberetningen, men det er nesten synd at det av tekniske grunner var umulig å få med navnene på Myhren og Elinds tallrike hær av gode og interesserte hjelpere. Vi er dypt imponert over den innsats denne anonyme armé gjorde bak kulissene og når man vet at det gikk med 55 000 — femogfemtusen — noteringsark for spill, utfylt med spill og meldinger av dis-

se talløse og ivrige hjelpere, så har man iallfall et grunnlag for å bedømme innsatsen. I motsetning til de fleste tidligere arrangerte EM kunne Norsk Bridgeforbund derfor si nei takk til alle tilbud om assistanse (mot en eller annen godtgjørelse) som mange utlendinger tilbød. Det er derfor med en viss stolthet vi konstaterer at EM 1958 var et helt igjennom norsk arrangement og for pressen er det naturlig å takke Hjordis Andresen, Arild Feldborg, Florry Sandsmark og Erling Wagle for en ypperlig service som også innbrakte dem en direkte takk fra en verdensreporter som Guy Ramsey. I denne forbindelse bør det også nevnes at fru Hjordis Andresen fikk en personlig gave som journalistene samlet sammen til, for en innsats hvor begrepet nattesøvn bare forekom som et teoretisk faktum. At Bjørn Larsen overlevet EM forbausset kanskje aller mest ham selv for han ble vel daglig spurt like konsentrert ihjel på alle de språk han forsto eller ikke forsto, som en så gjennom elskverdig mann som Alf Tore Svendsen hvis make vi ikke har sett til å kunne hjelpe folk tilrette. Og over det hele våket hussjefen Harry Koritzinskys våkne øyne.... Kort sagt her var det toppinnsats fra alles side, og en personlig honnør vil vi gjerne få lov til å gi de to søte og hyggelige eldre fruer som dag etter dag noterte alle italienernes spill — kort for kort — med en presisjon og nøyaktighet som noen hver skulle ha vanskelig for å kopiere. Et forbund med så mange interesserte medlemmer står meget sterkt.

I og med det flotte økonomiske resultatet — et nettooverskudd på kr. 30 000 for EM — har Halle nådd

Forts. s. 123.

Nr. 4 — 1959

BRIDGE

Redaktør: William B. Herseth.

Redaksjon: Finn Myhrer, Leif Nielsen og Helge Vinje.
Faste spalter: Ranik Halle, Bjørn Larsen og Knut With.

Øvrige faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Alesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gudbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Alesund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjørnsen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik og Knut Palmstrøm.

Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.
Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16.

Spill JEG HUSKER

Av SVERRE HAAGENSEN

I bridgens aller første år hadde Forcingklubben en «ung bridgestudent» blant sine mest lovende medlemmer. Det var en spiller, hvis blikk for problembridge, skviser, coups og andre finere spilleformer var ganske usedvanlig. Det var derfor ikke overraskende at denne «unge bridgestudenten» (uttrykket er hans etterhvert kjente pseudonym fra bridgepressen) ble en av våre desiderte toppmenn på oppgaveløsningens område. Og det er jo en ganske naturlig utvikling at den «unge bridgestudenten» havnet som «Verdens Gangs» velkjente og velrenomerte bridgere-daktør.

Sverre Haagenesen.

Innen en sport som vår treffer vi mange forskjellige typer. Noen syn-ger kraftig ut når makker spiller

feil, andre liker å dokumentere sin egen dyktighet ved bridgebordet og atter andre ønsker ikke å gi motparten anledning til å dø i synden, når sjansen er der. Kort sagt — bridge er et spill hvor de menneskelige egen-skaper og kvaliteter får rik anledning til å komme til syne, fordi innlevelsen i og interessen for spillet gjør at de vanlige kontrollorganene slapper noe av. Sverre Haagensen er det imidlertid alltid en fornøyelse å ha ved bordet. Forcingklubbens tradisjoner kombinert med hans personlige elskverdigheit gjør ham til en fantastisk hyggelig med- eller motspiller. Aldri et vondt ord til noen for en feil — den være seg stor eller liten — tilross for at han kanskje registrerer den kjappere enn noen annen!

Sammen med sin hyggelige frue var Sverre Haagensen «alle tiders vertskap» for de svenske deltagerne i årets EM. De, som hadde påtatt seg oppgavene som attasjéer for de utenlandske deltagerne, gjorde en stor innsats, men det forteller noe om Haagensen og han frues hjelpsomhet og gjestfrihet at de begge ble invitert som gjester til Göteborg, fordi Göteborgerne ønsket å gjøre litt igjen for den elskverdigheit de var blitt møtt med. Sverre Haagensen har i det hele tatt god kontakt med svensk bridge. Under krigen, da han tilslutt måtte rømme, spilte han meget bridge i Sverige. Spesielt var den daværende nyoppdannede storspiller Jan Wohlin hans makker. Å høre disse to gå løs på et bridgeproblem er en opplevelse, for der gnistrer replikkene i takt med de lynskarpe analysene. Da får man se sportsgutten, svømmeren, skiløperen Sverre Haagensen i sitt rette element — den klare hjernes sport — for å bruke Midsems elegante karakteristikk av bridgen.

— ♦ —

Fordelen med å notere ned spill hvor man har utmerket seg eller hvor ens medspillere har spilt særlig bra, er flere. Når man — fra tid til annen — kan spille så dårlig som jeg kan, er det bra å kunne ta frem spillene for å redusere risikoen for eventuelle mindreverdighetskomplekser og dermed følgende komplika-

sjoner. Det var kanskje derfor redaktøren valgte dette tidspunkt til å be meg om noen spill. Vi var nettopp kommet hjem fra Göteborg, hvor underteegnede spilte under en hver kritikk. La meg derfor tenke tilbake til den tid da jeg ennå spilte brukbart, og i det minste forsto å verdsette andres prestasjoner.

Har man en hobby som bridge er det utrolig hvor mange hyggelige mennesker man treffer. I så henseende har jeg vært heldig. Selv under krigen fikk jeg mange gode venner gjennom bridgen. En av de hyggeligste var Jan Wohlin. Den gang vi spilte med og mot hverandre var han ennå bare 18 år, men allikevel forsto alle at han ville gjøre det stort, hvis han bare bevarte interessen. Dette spillet dukket opp i en robberbridge på SBS, Stockholm:

♠ EK 7 4
♥ E 6 4
♦ D 7 3
♣ 9 6 4

♠ Kn 9 3 2
♥ 8 7 3 2
♦ 2
♣ Kn 5 3 2

	N	
V	Ø	
	S	

♠ 10 8
♥ 9 5
♦ E Kn 10
9 8 6 3
♣ 10 7

♠ D 6 5
♥ KD Kn 10
♦ K 4
♣ E K D 8

Etter at Nord hadde åpnet med en spar og Øst overmeldt med to ruter, arbeidet Nord-Syd seg sikkert opp til sluttkontrakten, seks grand, på Syds hånd.

Min makker spilte ut ♦ 2.

Wohlin, på Syds plass, hadde ingen lett oppgave. Han kunne riktignok telle seg til elve stikk, men etter Østs melding kan vel utspillet nesten sikkert regnes som singleton. Det var derfor lite sannsynlig at spar- eller kløverfargen skulle sitte rundt. Skvisen gir derfor beste sjanse. Vanskeligheten er bare å få gitt bort et stikk i tide, for å «rectify the count» eller muligjøre skvisposisjonen. Jan satte i ♦ Da på bordet. Stikker jeg nå med Esset vil verdens enkleste skvis mot Vest kunne utføres. Merkelig nok luktet jeg hunten — og lasjerte. Skvisen var dermed forpur-

ret, noe det ikke burde være vanskelig å se. Men Jan fant ennå en utvei! Kan De se den? Prøv litt først selv, for De leser videre.

Han spilte ♠ Konge og Dame, ♥ Ess og Konge, samt ♣ Ess og Konge. Nå hadde han full telling på motpartens kort. Det gjensto bare å ta Syds gjenværende hjerterstikk og spille spar fra topp. Vest ble så satt inn på siste spar, og måtte spille til Syds favor i kløver.

Nå vil kanskje noen av våre skarpeste lesere finne ut at Nords ♣ 9 blokkerer fargen — og med rette. Denne hadde imidlertid Wohlin kaset på annen kløverhonnør, så lekende lett at det knapt var noen som la merke til dette mesterspill.

Et annet spill fra samme tid, men fra Göteborg, er dette:

♠ Kn 9 6
♥ 10
♦ ED 10 9 6 4
♣ D 5 2

♠ K 10 8
5 3
♥ D 9
♦ Kn 8 7
♣ 8 7 6

	N	
V	Ø	
	S	

♠ D 7
♥ Kn 8 7
6 5
♦ K 5
♣ K 10 9 3

♠ E 4 2
♥ EK 4 3 2
♦ 3 2
♣ E Kn 4

Nord: min gamle klassekamerat, Emil Raffel, nå bosatt i Miami. Øst-Vest: Tom og Anna-Lisa Wennberg. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♦	pass
2 gr	pass	3 gr	pass
pass rundt			

Etter utspill av ♠ 5 fra Vest, la jeg 9-eren fra Nord. Tom Wennberg var på høyde med situasjonen og la liten. Derved fikk ikke blindemannen noen ekstra innkomstkort her. Så spiltes kløver til Knekten, som holdt. Jeg forsøkte så rutersaksen og fikk beholde stikket for 10-eren. Da trakk jeg hjerter til Esset og spilte ny ru. Denne gang var Vest med på notene og la Knekten, og Øst fikk for sin singleton Konge. Han trakk ♠ Dame og jeg fikk stikket og spilte nå hjerter fra topp og håpet på eliminasjon.

Ganske riktig. Øst kom inn og måtte spille kløver i sluttspillet, hvorved kontrakten gikk hjem, tross alt.

Og så, kjære redaktør, håper jeg du unnskylder om jeg tar med et spill fra Ranik Halles konkurranse «Døm deg selv» i 1943. Vi hadde havnet i seks spar på nedenstående kort:

♠ E 9 4 2
♥ E 4 2
♦ E 5 3
♣ E 10 4

	N	
V	Ø	
	S	

♠ KD 7 5
♥ K Kn 8 5 3
♦ 7
♣ D 5 2

og Vest spilte ut ruter Konge. Forsøk nå å danne Dem en mening om hvorledes kortene bør sitte og hvorledes spillet skal gå for at sjangsen skal utnyttes best mulig.

Da spillet forekom, tok jeg ♦ Ess og stjal en ruter på hånden. Deretter trakk jeg hjerter mot bordet — og la liten! Da både spar og hjerterfargen satt rundt, hadde jeg ingen vanskelighet med å vinne kontrakten. Ved å gi bort hjerterstikket i tide hadde jeg beholdt forbindelsen mellom hendene og kunne dekke opp ennå en ruter på egen hånd, samtidig som jeg fikk trumfet ut og utnyttet hjerterfargen til slutt.

Jeg hadde nærmest ventet meg at motpartens kort satt slik:

♠ Kn 3
♥ D 10 6
♦ KD Kn
2
♣ K 7 6 3

	N	
V	Ø	
	S	

♠ 10 8 6
♥ 9 7
♦ 10 9 8
6 4
♣ Kn 9 8

Men da spillet ble gjennomgått etterpå viste det seg at Øst hadde hjerter Dame tredje, slik at jeg hadde vunnet syv trekk, hvis jeg ikke hadde spilt så «idiotisk kunstig», som mine medspillere uttrykte seg. Vi var en del ivrigere i våre diskusjoner den gang, så det tok tid før jeg fikk overbevist de andre om at jeg nok hadde spilt riktig allikevel. Det

Oslo slo Göteborg

Som følge av et plutselig forfall umiddelbart før gøteborgerne skulle reise til Oslo, måtte deres forøvrig meget sterke lagleder Gunnar Hansson gå inn på laget og vi mistet dermed det oppgjøret som vi hadde sett frem til med så stor interesse: De svenske lagmestre: Kamras, Pettersson, Hansson og Johannssons kamp med Oslo bylag: Engebretsen—Riise, Gunnar Johansen—Odd Larsson og Magnussen—Schröder-Nielsen. Det sterke Oslolaget hadde nå ingen vanskeligheter med å sikre en solid seier, hvilket best fremgår av rundoversikten:

Runde:	Oslo	Gøteborg:
I	23	4
II	26	3
III	20	16
IV	13	27
V	18	17
VI	23	10
VII	39	6

Oslo-spillerne meldte her to storeslemmer som begge var bet fordi det manglet 1 Ess.

var ikke så lite av en tilfredsstillelse å få vite etterpå at av de 175 Syd-spillere som hadde hatt oppgaven var det bare en til som hadde greid oppgaven, og det var Jørgen Elvig. Han hadde merkelig nok også hatt visse vanskeligheter med å overbevise sine lagkamerater om betydningen av sin spillemåte.

Ellers kan jeg — hvis redaktøren skulle ønske det — gi mange eksempler på Coup Jansson og lignende «elitespill», hvor man går bet på opplagte kontrakter o. l. Men slike spill bør man vel helst holde for seg. Man risikerer bare å danne skole. Det dårlige eksempel smitter jo lettere enn det gode.

Den første av de brente storeslemmene så slik ut:

♠ 107
♥ E K Kn 6 5 3
♦ K 10 4
♣ E 6

♠ D 5 3
♥ 10 9 4
♦ Kn 8 5 2
♣ D 8 4

N	
V	Ø
S	

♠ 9 8 6 4 2
♥ —
♦ E 7 6 3
♣ Kn 9 7 2

♠ E K Kn
♥ D 8 7 2
♦ D 9
♣ K 10 5 3

Gøteborgerne meldte slemmen korrekt:

Syd	Nord
1 ♣	1 ♥
2 ♥	5 ♥
6 ♥	

mens Oslo-spillerne hadde et langt mer fantasifullt meldingsforløp:

Syd	Nord
1 ♥	2 ♣
2 gr	4 gr
6 ♣!	7 ♥!

Uten ruter Ess var storeslemmen håpløs. Hvorfor meldte Syd 6 kløver på 4 grand. Jo, han ville vise makker sin gode tilpasning til den kløverkontrakten som han etter makkers første melding trodde forelå.

Den andre storeslemmen av samme typen var denne:

♠ Kn 9 6
♥ E 7
♦ D 8 7 6 3 2
♣ 6 2

♠ E 10 5 4
♥ K D Kn 6 2
♦ E K 5
♣ 4

N	
V	Ø
S	

♠ K 8
♥ 10 5 4
♦ 10 4
♣ E K D 8 7 5

♠ D 7 3 2
♥ 9 8 3
♦ Kn 9
♣ Kn 10 9 3

Og slik gikk meldingene:

Vest	Øst
1 ♥	2 ♣
2 ♠	4 ♦?
4 gr	5 ♥
7 ♦!	7 gr!

som svensken der satt med ♥ Ess og hadde utspillet doblet. Misforståelsen denne gangen var at Vest oppfattet Østs spørremelding i 4 ruter som ekte farve og hans svar 4 grand var ment som Blackwood, hvoretter makkers neste melding 5 hjerter gjorde det tilsynelatende klart at her skulle det spilles storeslem. Ja, hvis det kan være noen trøst, så feiler altså også de store.

Gøteborgerne hadde også en dyr slem:

♠ K D Kn 6 4
♥ E
♦ Kn 10 5
♣ K D 10 8

♠ 9 3
♥ D 7 2
♦ 9 6
♣ E K n 7 5 4 2

N	
V	Ø
S	

♠ 10
♥ Kn 10 9 8 5
♦ K D 4 3 2
♣ 6 3

♠ E 8 7 5 2
♥ K 6 4 3
♦ E 8 7
♣ 9

Her åpnet gøteborgeren på Syds plass med 1 spar og hans makker spurte direkte i 4 ruter. Schröder Nielsen som satt Øst doblet og Syd valgte å vise sine 2 Ess med svaret 4 grand. Nå gikk Nord i 6 spar og Magnussen spilte selvsagt ut ruter. Da spilleren måtte innom kløver Ess ga Schrøders utspilldobling av 4 ruter beten.

Etter vår oppfatning burde Nord når han får vite at 1 Ess mangler — gjenta sin spørremelding i ruter, fordi det ikke er nok til slem at Syd har ruteresset hvis han ikke også har annen kontroll i ruterfarven (eventuelt tredjekontroll i form av E D). Spør Nord om igjen, stanser meldingene i 5 spar. Utspilldoblingen har jo annonsert ruterutspillet.

Her kom begge lag i 6 hjerter, men den vennelige sitsen gjorde kontrakten håpløs:

♠ E D 10 8 7 3
♥ —
♦ E K Kn 10
♣ 8 4 2

♠ K 6 5 2
♥ E 10 7 5
♦ 6 5 4
♣ D 9

N	
V	Ø
S	

♠ Kn 9 4
♥ 8 6
♦ D 8 7 2
♣ Kn 6 5 3

♠ —
♥ K D Kn 9 4 3 2
♦ 9 3
♣ E K 10 7

Når Syd hørte at makker hadde åpning, er det ikke noe rart i at han satte alle kluter til. Meldingene gikk likt ved begge bord:

Nord	Syd
1 ♠	3 ♥
3 ♣	4 gr
5 ♥	6 ♥

hvilken kontrakt merkelig nok ikke ble doblet av svenskene. Jens Magnussen doblet derimot, både fordi han hadde nokså sikker bet etter meldingsforløpet og også fordi han kunne ta seg av en eventuell flukt til 6 spar. Så Oslo vant spillet.

Den siste slemmen vi noterte var Oslo heldig med utspillet i:

♠ E 8 5
♥ Kn 10 9 4
♦ E 2
♣ K D 10 8

♠ D 7 6 3 2
♥ K 6
♦ Kn 9 5 3
♣ 9 4

N	
V	Ø
S	

♠ 10 4
♥ D 5 3
♦ D 6 4
♣ Kn 7 6 5 2

♠ K Kn 9
♥ E 8 7 2
♦ K 10 8 7
♣ E 3

Her meldte Oslo 6 hjerter, mens Gøteborg stanset i 4. Utspillet ved begge bord var ♠ 10 og dermed ga spillet seg selv (dobbeltskisk i hjerter). Uten sparutspill må spilleren finne den vregte sparfinesse for å vinne og det kan vel være tyilsomt om han velger å spille på en så søkt variant.

Til avslutning tar vi et spill som Schröder-Nielsen tok hjem takket

Forst. s. 140.

BRIDGE ER DET IHVERTFALL IKKE

Med brask og bram lanseres det et nytt spill som kalles Rex. Det er iallfall ikke initiativtagernes feil om spillet ikke slår an, for vi tar hatten av for den energi med hvilken Rex søkes lansert. Stensilerte utdrag på engelsk distribueres til bridgeredaktører i alle land og initiativtagerne sparer iallfall ikke på rosen over sitt eget produkt. Dog tar vi hatten av for Jannersten, som riktignok gir Rex en bred plass i «Bridgetidningen» men som er prisverdig nøktern i sin prognose over systemets fremtidsutsikter.

I årenes løp er bridgen blitt «beriket» med en rekke avarter. Noen smarte folk har sett sjansen til å tjene mange penger ved å prøve å kopiere Culbertson og forsøke å lansere noe nytt. Andre har rent idealistisk ment at de kan tilføre kontraktbridgen større verdier. Uansett motivene er en ting felles for alle disse forsøkene på å «forbedre» bridgen: De er alle falt pladask til jorden. Vi husker «5-farvebridgen», som skulle revolusjonere spillet ved å innføre en ny farve. Vi husker «Nolobridge» som ikke ble noen suksess. Akkurat de samme fenomenene har vi også hatt rik anledning til å studere innen sjakkens verden. Alle de forskjellige forsøkene på å utvide sjakkbrettet og innføre nye brikker har vist seg å være aldeles dødfødte. Er det noe rart at denne ørken av døde prosjekter gjør en temmelig skeptisk?

Det nye spillet Rex innfører ikke en ny farve, men en ny melding som heter Rex — etter hvilken spillet forøvrig har fått sitt navn. Den nye meldingen særmerkes ved det besynderlige faktum at essene mister hele sin verdi. Når man avgir meldingen Rex, gjør man automatisk kongene til høyeste kort, og hvis De f. eks. har åpnet med 1 grand på 4 ess og 1 dame, sitter De nå — takket være meldingen Rex — med nærmest verdiløs hånd. For rexmeldingen, som ligger mellom spar og grand, har plutselig gjort essene til

laveste kort. Det virker som ren revolverbridge. Som i bridge kan De ikke vinne mere enn 13 stikk, men det forhindrer ikke De kan melde både 8 og 9 trekk, bli doblet og score stort! Det minner oss mere om poker enn bridge. At en doblet og vunnet delkontrakt ikke gir utgang, eller at det skal være «et Columbi egg at en bet ikke skal behøve å innebære et minusresultat» dvs. være helt gratis, har vi også vanskelig for å akseptere. Ikke som bridge iallfall, men derimot gjerne som et kanskje morsomt hasardspill.

Det springende punktet i denne forbindelse er nemlig ikke om spillet er slik eller sånn, men om det er *bridge*, siden det lanseres f. eks. som «bridgesending» i radio. Enhver bridgespiller vil se at det nye spillet *ikke har noe med bridge å gjøre*. Det er iallfall et ubestridelig faktum. For vår skyld kan hvem som helst spille hva som helst. La dem som liker bridge, spille bridge. Men det tjener ingen reell hensikt å søke å blande begrepene sammen ved å prøve å mikse Rex sammen med bridge. En fjording blir da ikke en zebra, hvor meget man enn maler striper på den — og Rex blir aldri bridge, hvor meget enn forkjemperne for spillet kaller det en slags bridge. Spillet har vi ingen ting imot, men en bevisst eller ubevisst begrepsforvirring bør det settes en stopper for, jo før jo heller, for det er ingen tjent med.

Hvorledes det vil gå, skal vi ikke innlate oss på å uttale oss om, for meningene er ytterst delte, og det er bare rett og rimelig å bringe uttalelser fra begge leire: Vi starter med Terence Reese fordi vi faktisk ikke er riktig klar over om ikke hans uttalelse kan være en tørrvittig spøk: «Simpelthen en strålende idé. For meg blir Rex en fortrinnsfull oppfinnelse. Jeg har nemlig aldri noen ess i robberbridge».

Det er nemlig litt av et ordtak i engelsk bridge at Reese aldri får kort i robberbridge. Derimot er det ingen

tvil om at Rolf Bøe er begeistret for Rex: «Når man kommer inn i Rex-bridgen og gripes av dens fortryllelse, synes man at kontraksbridgen er ganske uinteressant», hevdet han. Jannersten gir et perspektiv over utviklingen: «Det er en gitt sak at jeg steilet som en hingst foran så grove brudd på vedtatte regler som at man skulle ha rett til å melde 8 og 9 trekk. Det der med å dytte essene ned i bunnen ved å melde Rex, det var for all del lystig, men vi bridgespillere kan jo ikke akseptere hvilken som helst spøk. En kort praktisk prøve med det nye, viste imidlertid at det nok tross alt var «rim og reson» i galskapen og at bitene passet riktig bra sammen». Og han sier videre: «Når Rex-bridgen presenteres i sin nåværende form, så kan jeg forsikre at det hele er vel gjennomtenkt. Tross alt kan det i praksis vise seg at noe kan gjøres bedre og i så fall får det vel bli en justering om noen år. Om nå Rex-bridgen slår igjen om, hvilket ingen kan si med bestemthet foreløpig. Personlig tror jeg det blir tilfelle, tross at nyskapingen selvfølgelig kommer til å møte motstand her og der. Dels er det ikke så lett å sadle om og dels vet man hva man har, men ikke hva man får.» Han forteller at «i Stockholm ordner bridgeklubben «Två ess» upremiere med barometerturnering den 25/3 og SBS setter igang etter påske med Rex-partureringen 1 gang i uken. Det er bra, vi behøver erfaring», slutter han.

I motsetning til disse nøkterne betraktninger er vi lite begeistret for overdrivelser fra både den ene og den annen side. Vi tar som eksempler Filarskis påstand om at «i Sverige er rex-bridgen allerede et stykke på vei til å fortrenge den normale kontraktbridge» og «Rex vil kun bli en døgnflue», (fra Berlingske Tidendes enquete pro & contra).

Nei, da er det en fornøyelse å konstatere den nøkterne tonen som preger norsk presse, selv om uttalelsens allesammen er temmelig skeptiske:

Aftenposten (Johannes Brun) konkluderer med at «det tør bli vanskelig å få folk til å akseptere prinsippet om at man skal få en endog

særdeles høy score til tross for at man er gått bet i sin kontrakt.»

Arbeiderbladet (Ambjørg Amundsen) kaller det nye spillet for «en avart av bridge» og sier: «Vil man spille rexbridge, får man sette seg på skolebenken og pugge. Mange stiller seg ennå skeptisk til rex.»

Morgenposten (Ole Jacob Sparre) «Det er ikke mulig å gjøre seg opp noen mening om systemets levedyktighet». «Det er et stort spørsmål hvorledes den store masse av bridgespillere vil reagere overfor et system som fører med seg nye komplikasjoner.»

For komplikasjoner ser det ut til å ville bli. Lars Derkert i *Aftenbladet* sier nemlig like ut at «det er klart at Rexbridge stiller de gamle meldesystemene på hodet». Og Jannersten bekrefter dette i *Svenska Dagbladet* hvor han sier: «Inntil videre finnes det ikke noe annet å gjøre enn å prøve det nye spillet ved hjelp av kunnskapene fra kontraktbridgen. Det blir primitivt, men en normal god kortvurdering og sunn fornuft kompenserer adskillig». «Psyriske meldinger får en renesans», spår Derkert. I «*Dansk Bridge*» avslutter E. Schubert og G. Zabel (som har vært med på å uteksperimentere Rex) en kort redegjørelse med følgende konklusjon: «Vi kan allerede nå si, at selv om det i grunnprinsippet er bridge, så er det allikevel noe helt annet. Det krever stor omstilling, og det krever en tålmodig innstilling.» Så vi tror det er riktig å konstatere at bridge er det ikke.

Som man ser er det både med begeistring og med betenkeligheter at det nye spillet prøves lansert. Redaktøren av «*Dansk Bridge*» konstaterer derfor ganske nøkternt: «La oss se idéen an noen år, og så må vi til den tid se hvorledes de forskjellige større bridgeorganisasjoner stiller seg til Rex». Det tror vi blir et av de viktigste poengene i denne saken. Det er neppe sannsynlig at bridgeorganisasjonene uten videre går med på å utrydde kontraktbridgen til fordel for et helt nytt og hittil temmelig uprovd spill. Rent prinsipielt vil nok de internasjonale

Forts. s. 140.

Fritt FORUM

«Vi skal vel vakte oss for å slippe løs noen «sannsynlighetsdebatt» i våre spalter», lød vår kommentar til Knut Palmstrøms (og Einar Werners) kommentarer til Terence Reeses syn på sannsynlighetene i bridge. Olav Wego lurte oss imidlertid. Han var fullt klar over dette, og dermed sendte han oss følgende innlegg under titelen «Fritt Forum». Og da «Fritt Forum» er et fritt forum, så er det bare hyggelig å gi plass for hans oppfatning.

Sannsynlighetsteori

Herr redaktør!

Det var en fornøyelse å lese Knut Palmstrøms friske innlegg «Africa calling!», og det er ikke fritt for at jeg misunner ham litt, her jeg sitter på Kjelsås, hvor det blåser en kald vind fra nord!

Imidlertid er jeg ikke helt enig i hans kritikk av Terence Reeses sannsynlighetsberegninger. For å ta det først nevnte eksempel:

E-9-7-3

N
V 9
S

K-D-5

Syd har spilt Konge og Dame, og på den siste kommer 10-eren fra Øst. 5-eren følger fra Syd, og Vest legger liten.

Reese skal ha anført at det faktisk at mange ville ha kastet Knekten (om de hadde hatt den) fra Kn 10 tredje i denne situasjon, øker sjansene for å kunne ta en heldig finesse, og det er riktig nok, men det som spiller større rolle er:

Norgesmesterskapet for klubber

Resultat av kampene i 5. utslagsrunde:

Nauma—Mo	55—66
Ogndal—Hamar	58—44
Molde Duplikat—Grand Alesund	57—77

Doubleton, Bergen—Spartre, Bergen	47—80
Bergens Br.kl.—Hønefoss	36—54
Stavanger Br.kl.—Gann,	81—56
Kristiansand Br.kl.—Leiken,	37—74
Tule—Sandefjord	51—56
Skien—St. Olav, Drammen	42—43
Åssiden, Drammen—Ski	59—44
Lofthus, Oslo—Grand Coup	56—62
Sinsen I, Oslo—Gjøvik	76—46
Duplikatklubben—Strømmen	58—39
Bøn—Sinsen III, Oslo	40—26

Kampene i 6. utslagsrunde:

Ogndal—Mo
Grand, Alesund—Spartre, Bergen
Hønefoss—Duplikatklubben, Oslo
St. Olav, Drammen—Åssiden, Drammen.
Leiken, Kr.sand—Stavanger
Grand Coup, Tønsberg—Sinsen, Oslo
Sandefjord—Bøn

Finalen spilles 24—27. mai i Høyres Hus, Stortingsgt. 20, Oslo.

♠♥♣♦ ♠♥♣♦ ♠♥♣♦ ♠♥♣♦ ♠♥♣♦

1) 10-eren har nå falt, så det er bare Knekten å fiske.

2) Sannsynligheten for at 2 honnører er fordelt er ca. 67½ prosent. Når da Øst har vist en honnør, skulle det da være 67½ prosent sannsynlig at Vest har den andre.

3) Sannsynligheten for 4-2 fordeling er større enn for 3-3 fordeling, ca. 57 prosent—43 prosent. (Hvilket selvfølgelig er nøyaktig samme innbyrdes forhold, som om ingen kort hadde vært sett, 48 prosent—36 prosent. $48 : 36 = 57 : 43$). På dette tidspunkt har Vest allerede lagt på 3 kort i farven, altså er sannsynligheten størst for at han også har det siste utestående kort, nemlig Knekten.

WORLD BRIDGE FEDERATION

I løpet av det siste året har European Bridge Leagues ledere — i særdeleshet Baron Robert de Nexon og englenderen G. L. Butler — arbeidet på å skape en verdensomfattende bridgeorganisasjon. Etter de senere års nederlag er amerikanerne blitt mere og mere interessert i internasjonalt samarbeid, og etter forberedende møter i Juan-les-Pins og London ble World Bridge Federation stiftet i Oslo den 25/8—1958. Amerikanerne hadde sendt formannen og sekretæren i sitt forbund — herrene Solomon og Landy og Charles Goren møtte opp som representant for «Gorens Syndicate»! Saken er nemlig den at Goren nå har overtatt Culbertson's tidligere økonomiske maktstilling innen amerikansk bridge, og det er lite eller intet som skjer derover uten at Goren har en finger med i spillet. Videre var Australia representert ved M. J. Sullivan, som er formann i Australias bridgeforbund. Han vil sikkert mange av våre lesere huske navnet på, når vi minner dem om at det var han som var sjelen i den fantastisk fine «Australian Bridge World Olympic» — den internasjonale oppgavekonkurransen som Australia arrangerte i sitt olympiadeår, og hvis make — kvalitetsmessig sett — vi aldri har sett! The World Bridge Federation fikk følgende ledelse:

Ærespresident: General Alfred Gruenther, NATO-generalen som i sin ungdom var Amerikas mest kjente turneringsleder. Historien om dengang han som ung offiser, var på West Point og hans frue hver natt bilte ham et halvt døgn frem og tilbake til Vanderbiltturneringen mens han selv lå og sov i

bilen underveis, hører med til de klassiske bridgehistorier i U. S. A.

President: Baron Robert de Nexon, President i European Bridge League, Europamester 1935.

Sekretær: Alvin Landy, førstesekretær i American Contract Bridge League. Denne organisasjon, som idag omfatter alle amerikanske bridgespillere, ble oprinnelig startet av Culbertson. Da Culbertson ved starten strålende gratulerte sin nærmeste mann med valget som sekretær i American Contract Bridge League spurte denne, som aldri hadde hørt om noen slik organisasjon tidligere, i en noe forbauset tone om hvor mange medlemmer organisasjonen hadde. 2, svarte Culbertson, du og jeg! Men bare vent skal du se hvor stor den blir. Og stor er den i sannhet blitt!

Styremedlemmer: G. L. Butler, formann i British League og medlem av European Bridge Leagues Tournament Committee. Charles Goren, som faktisk representerer seg selv, E. Helldring, European

Bridge Leagues sekretær, Charles Solomon, formannen i American Contract Bridge League M. J. Sullivan, formann i Australian Bridge Council.

Federasjonen vil arrangere olympiske bridgemesterskap hvert fjerde år, første gang i april 1960 — enten i Rom eller Monte Carlo.

Verden er blitt inndelt i «soner». For øyeblikket starter man med 9 soner, men Baron de Nexon uttalte i en samtale vi hadde med ham at dette bare var en foreløbig inndeling, og at spørsmålet om soneinndeling vil bli gjenstand for fornyet overveielse hvis det viser seg at de nåværende soner ikke er hensiktsmessige. Soneinndelingen er nå: Europa, Nord-Amerika, Syd-Amerika, Australia/New Zealand, India/Pakistan, Syd-Afrika, Det fjerne Østen og landene syd for Middelhavet (Nord-Afrika).

Kontraktbridgens grunnlegger Harold S. Vanderbilt, har tilbudt seg å stille våre Olympiske Pokaler, som i henhold til hans testamentariske bestemmelse også vil fortsette å bli utdelt etter hans død.

Vi vil gjerne understreke at dette nye olympiske programmet ikke på noen måte vil oppheve eller gripe forstyrrende inn i de nåværende Verdensmesterskapskamper, eller i de vanlige Europamesterskap.

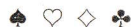

Savnet av en internasjonal organisasjon av bridgejournalister har lenge vært merkbart og allerede i Amsterdam var spørsmålet om å danne en slik organisasjon oppe. Spørsmålet ble dog dengang stillet i bero — i første rekke fordi E. B. L.'s daværende generalsekretær Herman Dedichen, som selv var bridgeredaktør av Politiken, gikk sterkt imot forslaget.

Belgieren Van den Borre tok imidlertid ideen opp igjen her i Oslo og følgende arbeidskomité ble nedsatt: Guy Ramsay, England, formann, Her-

man Filarski, Holland, Harold Franklin, England, Bajos Irene de Heredia, Frankrike, William B. Herseith, Norge, og Eric Jannersten, Sverige. Komiteen konstituerte seg med Van den Borre som sekretær og Filarski som annensekretær. I hvert land ble det utnevnt en kontaktperson gjennom hvem alle landets bridgejournalister kan få kontakt med organisasjonen. For Norges vedkommende fungerer William B. Herseith som kontaktperson.

Journalistorganisasjonen vil i første rekke søke å rydde opp i den vrimmel av såkalte «bridgejournalister» der hvert år dukker opp som paddehatter ved Europamesterskapene og som bare ødelegger for de aktive bridgejournalister. Videre vil man søke å oppnå visse ordninger med bedre adgang for medlemmer til referat av EM og endelig vil medlemmene bli holdt å jour med alle internasjonale turneringer osv., slik at de til enhver tid har oversikt over alle arrangements. Dessuten vil medlemmene lettere kunne kontakte hverandre f. eks. i referatsspørsmål.

LEIF NIELSEN:

TORONTO-kløveren

Leif Nielsen var en av de første som tok Torontokløveren i bruk. Slik Torontokløveren ble lansert var den jo ikke en ferdig utbygget konvensjon, men snarere en idéskisse, hvis utvilsomme fortrinn gjorde at den slo igjennom. I Norsk Bridgemagasin hadde vi et intervju med E. F. Gundersen om hans erfaring med Torontokløveren og her kommer Leif Nielsen med sin utforming. Begge spilleres erfaringer går i samme retning: Foruten det obligatoriske svake svaret 2 ruter, trenges det graderte svar fra åpneren i de tilfellene hvor han sitter med varierende styrke. Vi antar at leserne vil studere Leif Nielsens utbygginger med samme inngående interesse som Red. Variantene er meget gode.

Mange av oss begynner vel nå å bli lei av alle de nye konvensjoner, som ikke bare kompliserer meldingene, men endog gjør mere skade enn gagn for

dem som bruker disse. Enkelte av de nye konvensjoner letter imidlertid, fordi de ved sin enkelhet klarer å gjøre et meldingsforløp mer presist. En slik konvensjon mener jeg denne er. (Den er sannsynligvis laget av Mr. Drury fra Toronto.)

Hvem av oss har ikke opplevd kjedelige meldesituasjoner allerede i 1. melderunde etter pass? Vi har f. eks. hatt følgende meldingsforløp:

Syd	Vest	Nord	Øst
Pass	Pass	1 spar	Pass

Så er det altså vår tur som Syd til å melde på disse kort:

♠ K 9 7
♥ 5 2
♦ Ess 10 7 4 3
♣ K 10 9

La oss være enige om at det vi igrunnen har mest lyst til å si er 2½ spar; men når vi som bekjent ikke kan si det, må vi finne på noe annet, og det er her «Toronto» kommer inn i bildet og foreslår at 2 kløver skal være krav for én runde! Det eneste kunstige svar på denne melding er 2 ruter, som altså viser minimums åpning (og ikke noe annet). En fordel er straks iøynefallende: Makker behøver ikke være engstelig for å åpne på «tynne» kort i 3. eller 4. hånd, hvilket man ofte har unngått, nettopp fordi man er redd for at makker skal løpe løpsk, da det jo før het seg at i «siste hånd skal åpningen være solid».

På ovennevnte kort sier vi altså 2 kløver. Hvis makker sier 2 ruter, sier vi 2 spar, og det blir sannsynligvis pass rundt. Det vil som oftest vise seg at vi er kommet i en sunn kontrakt, 2-3 trekk er alminnelig å få ved disse korttyper.

Hvor sterk skal nå makker være for å melde noe annet enn 2 ruter? La oss ta et eksempel (og være makker til ovennevnte Syd). Som Nord har vi:

♠ E D 10 3 2
♥ E 9 4
♦ Kn 5
♣ 8 6 4

Dette åpner vi på, men noe vesentlig tillegg kan vi ikke snakke om, så vi melder altså 2 ruter, svært meget bedre bør vi dog ikke være før vi sier 2 spar. Et desidert 2-spar-svar har vi f. eks. her:

♠ E D 10 5 3 2
♥ E 9 4
♦ 6 5
♣ D 4

og et 3-spar-svar bør være like desidert på disse kort:

♠ E D Kn 4 3 2
♥ E K 3
♦ 5 2
♣ 3 2

Forøvrig må igjen poengetes at alle meldinger etter makkers kunstige 2 kløver skal være naturlige, hvis bare styrken er tilstede, således meldes 2-3 grand eller ny farge som ellers, 3 kløver er således ny farge på 3-trinnet (og ikke bare støtte til makkers kunstige 2 kløver).

Så har vi det tilfelle da åpneren makker virkelig har en god kløverfarge og dårlig tilpasning til sparfarven, f. eks.:

♠ 7
♥ K, 5 2
♦ 10 7 4
♣ K D 10 9 7 5

Vi sier selvfølgelig også denne gang 2 kløver, og på hvilkensomhelst melding fra makker på 2-trinnet, melder vi 3 kløver.

Så kan vi f. eks. ha en typisk grandhånd:

♠ 9 7
♥ K Kn 9
♦ K, Kn 8 2
♣ K Kn 7 6

Vi sier fremdeles 2 kløver på 1 spar. Sier makker 2 ruter, kan vi melde 2 grand. Makker kan nu eventuelt passe, melder han 3 spar kan vi passe; men det kan også tenkes at han kan si 3 grand, fordi han har en grandtype som han våger å høyne på, fordi han vet at vår 2 grand er en ganske solid sådan.

Så har vi meldingsforløpet:

Syd	Vest	Nord	Øst
Pass	Pass	1 spar	Pass
2 kløver	Pass	2 ruter	Pass
3 spar!			

3 spar betyr her omtrent det samme som om vi uten «Toronto» hadde meldt 4 spar direkte etter makkers åpning. Sistnevnte meldingsforløp bør

således nesten aldri forekomme. (Deilig å vite for den som åpner på tynne kort i siste hånd).

Det blir også en gradforskjell mellom meldingsforløpene:

Syd	Vest	Nord	Øst
Pass	Pass	1 spar	Pass
2 kl.	Pass	2 ruter	Pass
3 spar!			

og

Syd	Vest	Nord	Øst
Pass	Pass	1 spar	Pass
3 spar!			

Det siste meldingsforløpet er jo ganske kjent fra før, kortene blir utmeldt og er naturligvis en sterk oppfordring til makker om å melde ut-

Helge Vinje:

DET NORSKE

FORDELINGSSIGNALET

Nøkkelen til godt motspill

ANMELDELSE NR. 3

Avkast og påkast, styrke og -svakhetsmarkeringer, fordelingssignal og utspill-direktiv, alt dette hører til noe av det vanskeligste i bridge og volder selv eksperter adskillig hodebry. Et viktig bidrag til belysning av hele dette problemkompleks har den kjente turneringsspiller Helge Vinje nu levert . . . Bridgespillere på turneringsstadiet vil ha glede og utbytte av å lese hans bok.

Ranik Halle i Morgenbladet

Pris kr. 10. —

Utgitt av

Aasm. Engens Forlag A.s

gang; det første av disse 2 meldingsforløp bør fortelle at svarhånden både har topper og fordeling, m. a. o. svært nær åpning.

Et annet tilfelle som «Toronto» kan hjelpe oss med er følgende: (Vi side-stiller 2 eksempler):

I.	II.
♠ K 4 2	♠ 4 2
♥ K D 10 9 2	♥ K D 10 9 2
♦ D 4	♦ K 4 2
♣ 10 7 2	♣ D 7 2

I eks. I svarer vi på 1 spar fra makker (stadig etter å ha passet først) 2 kløver. Sier nu makker 2 ruter, melder vi 2 hjerter, hvorved vi forteller at *vi har tilpasning til spar*, men ikke over 3 kort, dessuten har vi en god hjerterfarge, og makker innretter sin neste melding etter dette.

I eks. II melder vi etter samme forutsetninger som i eks. I: 2 hjerter i 1. runde, og forteller altså at vi har en *god hjerterfarge, men ikke sparstøtte*. Lignende er også følgende eksempler:

I.	II.
♠ K 3 2	♠ 3 2
♥ 4 2	♥ K 4 2
♦ K Kn 10 9 4	♦ K Kn 10 9 4
♣ K 10 2	♣ K 10 2

I eks. I melder vi på 1 spar 2 kløver og videre på 2 ruter 2 spar, men med litt bedre ruterfarge kan her istedenfor 2 spar meldes 3 ruter, som altså forteller både om en god ruterfarge og sparstøtte. Er makkers sparfarge tynn, spiller vi da like gjerne (eller bedre) 3 ruter.

I eks. II meldes altså på 1 spar 2 ruter, som forteller om en god ruterfarge og ikke sparstøtte.

Vi ser således, som det ofte er med gode konvensjoner, at «Toronto» kan gjøre stor nytte derved at den ikke blir benyttet!

Det finnes selvfølgelig enkelte eksempler på vriene meldesituasjoner som kan oppstå, men jeg tror de blir meget sjeldne, dessuten er det vel bare interessant for et makkerpar å utbygge en konvensjon som man kan få meget glede av.

— ♦ —

I tilslutning til Leif Nielsens instruktive artikkel skal vi gi følgende eksempel fra egen erfaring med Toronto:

♠ Kn 8 4
♥ K D 8 5 4
♦ 6
♣ K Kn 5 4

Med denne hånden passer De i forhånd og Deres makker åpner med 1 spar. De sier 2 kløver og makker melder 2 ruter. Hvis De nå bare hadde sittet med 4-kortfarve i hjerter, ville De ganske enkelt lagt meldingen i 2 spar. Men med 5-kortfarve sier De 2 hjerter. Nå vet makker at De har tilpasning til spar samt 5-korts hjerterfarve. Selv med så tynn åpningshånd som:

♠ E 10 9 3
♥ Kn 9 7
♦ K D 5 4
♣ E 2

vil han på grunn av kjennskapet til spar og hjertertilpasningen kunne heve til 3 hjerter. Prøver De 4 hjerter, trenger De ikke stort annet enn en sparhonnør i saks for å vinne utgang.

La oss derfor konkludere med å presisere at Torontovarianten alltid er basert på tilpasning til åpningsfarven med en eneste unntagelse: Sitter De med jevn hånd og praktisk talt åpning, kan De bruke Toronto, selv om De bare har en doubleton i makkers farve. Altså. De passer og makker åpner med 1 spar. De har:

♠ 9 6
♥ E Kn 9
♦ K D 6 3
♣ D 10 9 3

Med denne hånden melder De 2 kløver. Sier makker 2 ruter, melder De 2 grand, som bør være en god kontrakt. Melder makker noe annet enn 2 ruter, bør 3 grand være en god kontrakt.

Og så tilslutt: Er åpneren god nok til å hoppmelde som svar på 2 kløver, skal utgang meldes.

Når vi nå behandler Torontovarianten, må vi gjøre oppmerksom på at i Vienna får varianten økt anvendelsesmulighet, idet den ikke — som ellers — er begrenset bare til spar og hjerteråpning. Åpner tredjehånd med 1 ruter har han jo 5-kortfarve. Det betyr at han med dårlig åpning

kan gjenta ruterfarven uten å risikere noe. For enten har jo 2 kløvermelderen god tilpasning til ruter, eller også har han jo praktisk talt en ren åpningshånd. Det eneste man mister er å kunne vise 6 ruter og god åpningshånd, men dette er tross alt av underordnet betydning i forhold til fordelene ved å kunne bruke Toronto i alle farver unntatt kløver (hvor jo meldingene allikevel følger separate baner). Av hensyn til at dette avviker fra vanlig Toronto må imidlertid avvikelsen alltid deklareres.

♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣

A LA CARTE

Fra 2. omslagsside:

et stort mål. Da han overtok forbundets ledelse var økonomien ikke særlig god, for Forbundet måtte hvert år om våren låne penger i bank på sine verdipapirer for å kunne skaffe kontantene til avviklingen av NM for lag og par med dertil hørende betydelige reisebidrag. Nå er denne «værknipa» forbi, såfremt man bare ikke lar seg blende av dette engangsoverskuddet og begynner å trekke for store vekslere på forbundets økonomiske yteevne. Videre har Halle fortsatt den organisasjonsmessige utbygning av vårt forbund og satt ny rekord i antall tilsluttede kretser. Dessuten har forbundet under hans ledelse satt av betydelige beløp til den blåbok som Mathiesen er hovedredaktør av og som kommer til å kreve en i forhold til forbundets finanser betydelig økonomisk innsats.

♠ ♥ ♦ ♣ ♠ ♥ ♦ ♣

En av våre lesere har sendt oss denne spøkefulle historien fra sin klubb:

Etter siste spilleaften i SAS klubben bemerket min makker at han hadde vondt i hodet.

Ja — jeg har litt vondt i hodet jeg også —.

Ja, men du har jo ikke brukt det!

Vennskapet er fremdeles det gamle gode, og humøret likeså.

Svein-Erik Blom:

MUNTRE

FRA EM

MINNER

For mange nordmenn som ikke tidligere har vært tilstede ved en stor internasjonal bridgeturnering, var europamesterskapet en opplevelse. Den hektiske aktiviteten i korridorene, mer eller mindre hissige diskusjoner på et utall språk, spenningen rundt spillebordene, de mange typer fra Europas forskjellige deler — alt dette var med på å skape en egen stemning og inntrykk som en sent eller aldri vil glemme.

Det var forbausende mange mannlige tilskuere rundt enkelte bord hvor damene spilte. Nå spiller jo damene meget god bridge, så i og for seg var jo oppslutningen forståelig, men interessen var på ingen måte jevnt fordelt ved alle bord. Ved nærmere undersøkelse viste det seg å være de unge og søte damer fra Frankrike i sine dekolleterte kjoler som var gjenstand for oppmerksomheten, men bevares — de spilte jo meget godt — så da så.

De samme damer forbauset stadig verden og ga sine medsøstere nesten kompleks ved å møte opp til nesten hver kamp i nye og lekke modellkjoler, — alle i overensstemmelse med motens siste bud. Men søte var de, både kjolene — og damene!

Ved alle kamper vi overvar hersket det en meget hyggelig tone, ja ofte kunne en tro det dreiet seg om en uskyldig rober istedenfor innbitt kamp om plasering i et europamesterskap. Det virket koselig og hjemlig ved det nederlandske bordet, hvor Cats var flankert av sin gamle mor og kone, mens makkeren Goudsmit hadde sin kone ved siden av seg under hele turneringen.

Tyskerne og franskmennene hadde en meget gemyttlig og uformell kamp hvor minespill og skuldertrekningen inngikk som en naturlig bestanddel.

Franskmennene holdt f. eks. på å falle under bordet av latter da den ene tyskeren ba om å få se siste stikk, og med den selvfølgeligste mine snudde alle kortene til den ene motstanderen med replikken: «La meg for sikkerhets skyld se de andre kortene også».

Spania og Italia hadde også en hyggelig kamp hvor førstnevnte laget sensasjon ved å lede over Italia i første halvrunde.

I et bestemt spill forekom et meltingsforløp som sterkt minnet om de kjente «ville hester», — eller hva synes De: Den lille spanjolen i syd åpnet i den kontinentale 3 grand. Belladonna, som vest, overmeldte i 4 hjerter, 6 ruter kom det kontant fra nord, og Avarelli avsluttet med 6 hjerter, som ble doblet.

Belladonna trodde det var en god stampemelding, men hans i forveien mørke øyne nærmest gnistret da blindemann la opp og det viste seg at han hadde litt for gode kort til å stampemelde.

I det lukkede rom hadde italienerne som Nord—Syd meldt 6 ruter med en bet som resultat.

Også her forekom en episode som viste italienernes «sportsmanship». Den ene spanjolen spurte Avarelli om å få se dennes siste spilte kort og overså i farten at han selv hadde foretatt nytt utspill og derfor etter reglene ikke hadde lov til å se på et nedlagt stikk.

«No, no, no», ropte den lille spanske makkeren, «det er ikke tillatt».

Det sjarmerende franske damelaget under sin lagkaptein, M. L. Deurys beskyttende vinger.

«Selvfølgelig kan De se kortet», sa den italienske laglederen, som satt ved bordet.

«No, no, no», gjentok den lille spanjolen. «Ikke se, ikke se!»

Men da smilte Avarelli lurt, tok kortet og viste det under bordkanten til spanjolen!

De egyptiske deltakerne ble meget populære både hos publikum og hos spillerne, og da spesielt makkerparet Nassif—Schemeil. Herr Nassif er en gentleman av den gamle skole, som vi så sjelden ser i våre dager; gråsprenget hår, velpleiet bart, belevn og elegant, imøtekommende og utsett høflig, og dessuten med glimtet i øyet og en god replikk.

Makkeren Schemeil var en morsom type som ofte vakte munterhet ved sine fakter eller uttalelser. Kortene liksom spratt ut av hendene, og når han satt og vippt med sigaretten og stokket sine kort, så han ut som en drevn pokerspiller med straight-flush.

Det var ofte så varmt i lokalene at til og med disse sydens sønner

klaget. Ved en anledning syntes herr Nassif at det ble for hett, og med et «tillater De?» til publikum, tok han jakken av. Deretter rullet han besindig skjorteermene opp, og endelig løsnet han på snippen og tok av slipset. Alle fulgte operasjonene med oppmerksomhet og plutselig stanset herr Nassif opp, så seg skøyeraktig omkring og sa: «Nei, jeg går ikke lenger!»

Alle lo godt av Schemeil under et spill hvor han overmeldte makkers 3 grand med 4 kløver, hvoretter paret kom i 6 grand. Motparten spurte hva 4 kløver betød. «Ærlig talt vet jeg ikke selv», svarte herr Nassif, — «da vi såvidt jeg vet ikke har noen spesiell konvensjon, håper jeg da inderlig han har minst 4 kløver». «Javel», svarte herr Schemeil kvikt, «men jeg har nå bare 3 kløver».

Det var forøvrig hardt meldt, men ved pent spill klarte Schemeil å få kontrakten hjem. Da motparten i lukket rom bare meldte utgang ga spillet stor score til Egypt.

Charles Goren var tilstede under mesterskapet. Han unnlot sikkert ikke å studere italienerne, som det amerikanske laget skal møte i VM.

Vi spurte om amerikanerne ikke snart skulle slå dem, og til dette svarte Goren: «De er meget gode, og det er ingen skam å tape for et så godt lag. Vi har et meget godt uttrykk i Amerika som kan brukes i denne forbindelse. «If you cannot beat them, — enjoy them». (Hvis du ikke kan slå dem, så hygg deg med dem). Og da italienerne er meget sympatiske, faller ikke dette særlig vanskelig».

På direkte spørsmål fortalte han at Culbertson i dag nesten ikke brukes av turneringsspillere i Amerika. Dette skyldes ikke minst, sa han, at Culbertson for sent gikk over til poengberegning, etter at han først hadde bekjempet den.

BRIDGE-RAMA ble en stor suksess, og aldri har vel bakspillerne hatt så god anledning til å demonstrere sin egen dyktighet. Det var jo så klinkende klart hvordan det skulle spilles, så det var jo pussig at spillere som skulle være så gode, ikke kunne se det like klart.

Nei, det må innrømmes at publikum ikke alltid tenkte over at spillerne bare ser sine egne og blinde-manns kort.

Det er selvfølgelig en fattig trøst at selv mesterspillere kan velge feil variant, men noen ganger ble det prestert spill som gjorde det klart at det kreves god standard for å hevde seg i et EM.

Det var ikke bare morsomt for spillerne å sitte på utstilling i glassburet, og det hendte derfor at noen lag protesterte og ville slippe. Bjørn Larsen snakket da med den italienske laglederen Perroux for å få vite om laget ville spille flere kamper i buret enn opprinnelig fastsatt.

«Selvfølgelig», sa italieneren, «hvis det kan hjelpe Dem med arrangementet kan vi gjerne spille alle kampe i glassburet».

Assistentene hadde en meget anstrengende jobb, som de utførte til alles tilfredshet, men presset ble av

og til for stort og det forekom derfor noen pussige forsnakkelser som vakte munterhet blant spillerne og publikum.

Ved slike turneringer gjelder en regel som sier at når det åpnes med melding over 1-trinnet eller avgis hoppmelding, skal assistenten si stopp — og så skal det gå 10 sek. før meldingene fortsetter. (Dette for å hindre at en motspiller ved å nøle eller tenke skal gi makker opplysning om at han har ganske gode kort). Ved en anledning ble det meldt pass hos de to første. Assistenten hadde ikke oppfattet og ba om å få gjentatt meldingsforløpet.

«Det var 2 no bid», (2 pass), sa den ene spilleren, «Stopp», ropte assistenten.

Denne regel skaffet også en annen assistent en forsnakelse på halsen. Han skulle si «stopp», men sa i stedet «No bid». (Pass).

«Hei», sa turneringsleder van den Borre, «De melder utenfor tur, herr assistent».

En assistent skulle overfor spillere og publikum annonsere at kontrakten var 3 grand (no trump) og forkynte med høy, klar stemme: «The final contract is 3 no hearts». (3 ingen hjerter).

Utflukten med båter på Oslofjorden var tydeligvis meget populær blant deltakerne som trengte litt frisk luft etter innsatsen i meget røykfylte rom. Hva opplevde vi så? Jo, at flesteparten uten blygsel diskuterte bridge.

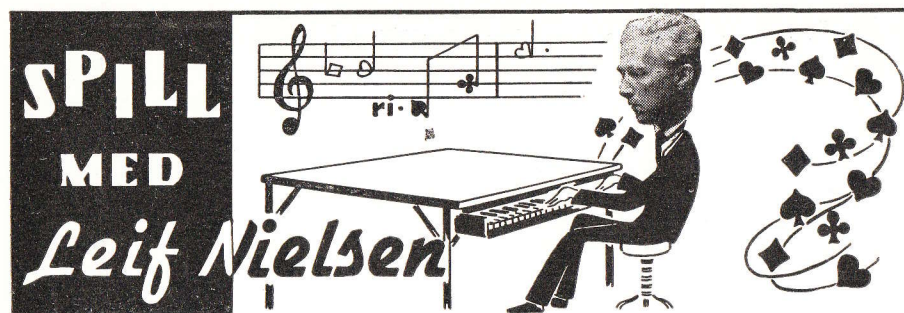
I den båten vi var ble den kvinnelige navnet meget fortørnet over dette, og innskrenket sin omtale av severdighetene til det minimale. «Maken til folk!»

Hadde hun hatt gleden av å se f. eks. italienerne og engelskmennene i «Ramaet» så hadde hun nok med full rett kunnet gjenta: «Maken til folk».

Arrangementet i Rådhuset med Stranger som vert, ble en festlig avslutning på et vellykket EM.

Forts. s. 138.

England—Norge

Kampen mot England var vår absolutt dårligste, for såvidt den eneste kamp, som vi tapte stort — sluttresultatet var forferdelig — 83—22. Engelskmennenes feilprosent var svært liten og «glien» i orden. I 1. runde spilte for Norge Johansen—Larsen og L. og P. Nielsen. I 2. runde Halle—Christiansen og L. og P. Nielsen. For England spilte Reese—Shapiro begge runder og brødrene Sharples 1. runde og Harrison—Gray—Truscott 2. runde.

Etter 3 uavgjorte spill begynte det. Dette er både godt og heldig for engelskmennene:

♠ E 8 6 2
♥ 4 2
♦ K D 8 7
♣ E 6 5

♠ K D 3
♥ E K 6
♦ Kn 5
♣ K D 10 9 3

N	
V	Ø
	S

♠ Kn 9 7
♥ Kn 10 7 5 3
♦ E 9 6 3 2
♣ —

♠ 10 5 4
♥ D 9 8
♦ 10 4
♣ Kn 8 7 4 2

Vest gir, alle i faresonen.

Meldingene: England Ø-V.

Vest	Øst
1 ♣	1 ♦
2 gr	3 ♥
4 ♥	
Norge Ø-V:	
1 ♣	1 ♦
3 ♣!	pass

Begge fikk sine kontrakter (må spiles forsiktig) og det ble 4 poeng til England.

Stillingen utviklet seg således:

Etter		
5 spill:	England 12	Norge 0
10 »	England 30	Norge 0
15 »	England 32	Norge 13
20 »	England 48	Norge 13
25 »	England 60	Norge 15
30 »	England 69	Norge 15
35 »	England 78	Norge 18
40 »	England 83	Norge 22

Dårlig meldt var dette:

♠ E Kn 5 3
♥ K 7 5 2
♦ Kn 5
♣ K 9 7

♠ K 7
♥ 9
♦ E K D 9 4 2
♣ D 10 5 3

N	
V	Ø
	S

♠ D 10 9 4
♥ E Kn
♦ 10 8 3
♣ Kn 8 6 2

♠ 8 6 2
♥ D 10 8 6 4 3
♦ 7 6
♣ E 4

Nord gir, ingen i faresonen.

Norge Ø-V:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	pass	1 ♦
pass	1 ♠	pass	2 ♣
pass	pass	2 ♥	3 ♥!
pass	3 gr	pass	pass
dobl	pass	rundt!	

Resultat: 2 bet.

England Ø-V:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	pass	1 ♠
dobl	1 gr	2 ♥	3 ♣
pass	rundt.		

Resultat: 4 trekk.

Dette kostet 5 poeng, det neste var enda dyrere:

♠ 94
♥ K 8 7 5 4 2
♦ 4
♣ D 9 8 6

♠ EK 5 3 2
♥ D 10 9
♦ D 7 3
♣ E 2

♠ Kn 6
♥ EK n
♦ EK n 10
♣ 9 6 5
♣ Kn 4 3

♥ D 10 8 7
♠ 6 3
♦ K 8 2
♣ K 10 7 5

Nord gir, Ø-V i faresonen.

Meldingene: Norge Ø-V.

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	2 ♦	pass	2 ♠
pass	3 ♣	pass	3 ♥
pass	3 ♠	pass	4 ♣
pass			

Resultat: 2 beter.

England Ø-V:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♥	pass	pass	2 gr
pass	3 gr	pass	rundt

Resultat: 5 trekk — 7 poeng til England.

Meget presist meldt av engelskmennene var dette:

♠ 10
♥ EK n 10 7 3 2
♦ K
♣ EK D 8 3

♠ KD 8 6
♥ D 9
♦ 9 8 6
♣ Kn 10 6 4

♠ EK n 9
♥ 5 4
♦ K
♣ Kn 7 3 2
♣ 9 5 2

♠ 7 3 2
♥ 8 6 5 4
♦ ED 10 5 4
♣ 7

Øst gir, alle i faresonen.

England N-S:

Nord	Syd
2 ♥	3 ♥
4 ♣	4 ♦
5 ♥	pass!

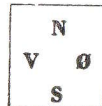
Norge N-S:

Nord	Syd
1 ♥	3 ♥
4 gr	5 ♦
6 ♥	pass

Med spar Ess i utspill var det selvfølgelig bet, 7 poeng til England. Engelskmennenes enkle men presise meldinger feiret triumfer, men i neste spill var de vel noe friske:

♠ D 7
♥ 10 8 5 4
♦ D 10 6
♣ 9 5 4 3

♠ EK Kn
♥ 10 6 3 2
♦ Kn 2
♣ E 4
♣ D 8

♠ 9 8
♥ K 6
♦ K Kn 8
♣ 7 3
♣ EK n 10
2

♠ 5 4
♥ ED 9 7 3
♦ 9 5 2
♣ K 7 6

Vest gir, N-S i faresonen.

Meldingene: Norge Ø-V.

Vest	Øst
2 ♣	3 ♦
3 ♠	4 ♠
pass	

Vest	Øst
1 ♠	2 ♦
4 ♠	5 ♠
6 ♠	pass

Hjarter kom ut, og det ble 11 stikk, endelig 6 poeng til Norge. Et pent spill for oss var også dette:

♠ K Kn 9 5
♥ 3
♦ E 5 3 2
♣ D 10 9 5

♠ E 10 8
♥ 4 3 2
♦ K 5
♣ Kn
♣ E 6 3 2

♠ —
♥ EK n 9
♦ 7 6 2
♣ KD 8 4
♣ Kn 8 4

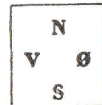
♠ D 7 6
♥ D 10 8 4
♦ 10 9 7 6
♣ K 7

Øst gir, ingen i faresonen.

Begge kom i 4 hjerter, men den engelske Nord doblet, og da Syd spilte ut spar, fikk Øst anledning til forsiktig og pent spill med sluttspill mot Syd i trumf. Ved det andre bordet spilte Syd ut kløver 7, og da kontrakten ikke var doblet, spilte Øst mer «naturlig», hvilket resulterte i 1 bet. — 6 poeng til Norge, men så var det ikke så mange flere poengene vi fikk heller. Det neste spillet kunne ha blitt bra, men motet sviktet den norske Øst.

♠ KD Kn 4
♥ Kn 9 7
♦ D 9 2
♣ E 5 3

♠ E 6 5
♥ EK D 8
♦ K 6 4
♣ D Kn 7

♠ 10 9 3 2
♥ 5 2
♦ E 8 3
♣ K 8 6 4

♠ 8 7
♥ 10 6 4 3
♦ Kn 10 7 5
♣ 10 9 2

Nord gir, ingen i faresonen.

Meldingene: England N-S.

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr	pass	pass	dobl.
pass	2 ♣!	pass	2 ♥
pass	rundt		

Resultat: 3 trekk.

Norge N-S:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	pass	2 gr
pass	3 gr	pass	rundt

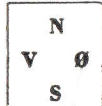
Resultat: 3 trekk.

Hvis det norske Øst straffepasser 1 grand, er vi sikret 500 poeng med kløverspill.

Et merkelig spill var dette:

♠ —
♥ 7
♦ KD Kn 8 7 4
♣ K Kn 9 8 5 3

♠ E 7 4 3 2
♥ K 10 9
♦ 9 3
♣ 10 6 4

♠ Kn 6
♥ D Kn 6
♦ 10 6 5 2
♣ ED 7 2

♠ KD 10 9 8 5
♥ E 8 5 4 3 2
♦ E
♣ —

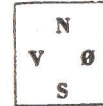
Nord gir, N-S i faresonen.

Ved begge bord ble det meldt 4 hjerter, og som det sitter er det store sjangser til å få kontrakten, men engelskmennene gikk 2 bet, da Syd prøvde å presse ut sparknekt gjenom Vest, de norske gikk én bet så det ble 2 poeng til Norge.

Verre var dette som vi etter meldingene burde ha vunnet 3—4 poeng på isteden for å tape 4.

♠ 10
♥ KD Kn 10 7 3
♦ Kn 7 6 2
♣ D Kn

♠ K 8 7
♥ E 9 6
♦ EK 8 5
♣ 10 7 4

♠ D 9 6 2
♥ 5
♦ D 4 3
♣ K 6 5 3 2

♠ EK n 5 4 3
♥ 8 4 2
♦ 10 9
♣ E 9 8

Vest gir, Ø-V i faresonen.

Meldingene:

Norge N-S.

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	pass	1 ♠	pass
1 gr	pass	2 ♦	pass
pass	2 ♥	3 ♣	3 ♥
pass	rundt		

Resultat: 3 trekk.

England N-S.

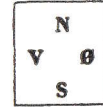
Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	3 ♥	pass	4 ♥
pass	rundt,		

Resultat: 4 trekk, da Ø-V ikke klarte å få mere enn 2 ruterstikk og 1 i trumf.

Norsk passivitet i meldingene ga England 4 poeng til i dette spillet:

♠ D 10
♥ EK D Kn
♦ ED Kn 8 3 2
♣ 6

♠ K 9 5 4 3
♥ 10 6 4
♦ 10
♣ Kn 9 8 7

♠ EK n 8 6
♥ 3
♦ K 6 5 4
♣ EK D 5

♠ 7 2
♥ 9 8 7 5 2
♦ 9 7
♣ 10 4 3 2

Nord gir, ingen i faresonen.

Meldingene: England N-S.

Nord Syd
2 ♦ 2 gr
3 ♥ 4 ♥

De norske meldte altså ikke i det hele tatt annet enn pass, men ved det andre bordet:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	dobl	pass	1 ♠
2 ♥	3 ♣	pass	4 ♠
5 ♦!	dobl	5 ♥	pass
	pass	5 ♠!	

Resultat: 5 trekk.

5-sparmeldingen var vel i hardeste laget, det hadde greid seg fint med å doble 5 hjerter, engelskmennene ved det andre bordet gikk 3 (udoblede) bet i 4 hjerter, men resultatet ble altså 4 poeng til dem. Engelskmennene overmeldte i det hele tatt kortene stadig i siste runde, men de fikk ved godt spill og dårlig motspill hjem flere av kontraktene.

I det neste spill var det nok også fristende om ikke korrekt å melde utgang, men den holdt ikke:

♠ 8 5
♥ Kn 10 9
♦ E 8 5
♣ EK 10 7 3

♠ EK
♥ K 8 6 3 2
♦ Kn 9 6 2
♣ Kn 5

N		
V	Ø	
		S

♠ D 10 3 2
♥ E 4
♦ K D 10 3
♣ D 6 2

♠ Kn 9 7 6 4
♥ D 7 5
♦ 7 4
♣ 9 8 4

Øst gir, N-S i faresonen.

Meldingene: England Ø-V:

Øst	Vest
1 gr	2 ♣
2 ♠	3 gr

Utspill kløver 9, resultat 1 bet.

Øst	Vest
1 ♦	1 ♥
1 ♠	3 ♦
	pass!

Resultat: 4 trekk og 3 poeng til oss.

Det neste spillet ble uavgjort, men det burde det ikke ha blitt, det var

særlig ergerlig fordi de norske kom i en riktigere kontrakt:

♠ 8 5 4
♥ K D 7 5 3
♦ 7
♣ K Kn 8 3

♠ K D Kn
10 6 2
♥ 9
♦ Kn 4 3
♣ E 6 5

N		
V	Ø	
		S

♠ —
♥ Kn 10 8
6 2
♦ K 9 8 6
♣ 10 7 4 2

♠ E 9 7 3
♥ E 4
♦ E D 10 5 2
♣ D 9

Syd gir, Ø-V i faresonen.

Meldingene: England N-S.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	1 ♠	2 ♥	pass
2 gr	pass	3 gr	pass

Norge N-S:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	2 ♠	3 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	dobl!

Resultatet av 3 grand var selvfølgelig 2 bet, og i 4 hjerter ble det én doblett bet, men kontrakten vinnes ved omhyggelig spill (prøv!) de 2 første stikkene var: Liten kløver fra Øst som Vest stakk og returnerte spar som Syd fikk. (Øst la sannsynligvis kløver som er de verste motspill).

Igjen kom en frisk 3 grand fra engelskmennene:

♠ D 6 3
♥ E K D
♦ 10 6
♣ E 8 5 4 2

♠ E 8
♥ Kn 7 3 2
♦ D 9 7 3
♣ K 6 3

N		
V	Ø	
		S

♠ 10 7 5 2
♥ 8 6 5
♦ K 5
♣ D Kn 10 7

♠ K Kn 9 4
♥ 10 9 4
♦ E Kn 8 4 2
♣ 9

Nord gir, N-S i faresonen.

Meldingene: Norge N-S.

Nord	Syd
1 ♣	1 ♠
2 ♠	pass

Resultat: 2 trekk.

Forts. 4. omslagsside.

2. EFOSARTIKKEL:

SETT,
PILT

OG HØRT

EGIL RØNNEBERG

I den siste tid er det blitt skrevet så mye om EFOS, både for og imot. Noen har også allerede lansert flere forsvarsmeldinger mot EFOS.

Et nytt system vil alltid møte motstand. Det finnes nemlig mennesker som må kjempe mot alt nytt, ting som bryter inn i deres ellers rolige liv. Slik er det også i bridge.

Hvis man kjenner flere systemer og setter seg til å lese EFOS, vil man med engang forstå at dette er noe *helt nytt*. Man får faktisk inntrykk av at man kommer på talefot med sin makker på en helt annen måte enn før. I andre systemer er «gambling» tillatt. Det er nemlig alltid en margin som ikke kan dekkes, enten p.g.a. manglende kjennskap til fordeling eller poeng. I EFOS faller dette ofte bort fordi man får rede på fordelingen og omtrent på poenget får vite hvor sterk eller svak makker er. Så hvis man gambler når man spiller EFOS, gjør man det bevisst.

De fleste aktive bridgespillere kjenner nå sikkert til EFOS' prin-

sipper og vet hva meldingene betyr. Det som imidlertid er lite behandlet er EFOS spill. Aktuelle spill hvor man ser EFOS' fordeler i praksis. Jeg vil derfor prøve å gi et lite innblikk i EFOS gjennom spill som er delvis hentet fra turneringsbridae i Oslo det siste halvår.

Dette første spillet er det mange utenlandske toppspillere som har prøvet seg på, men ingen har kommet i den riktige og utapelige storestem. Sluttkontrakten varierte mellom 3 grand og 6 kløver.

♠ 4 3 2
♥ E 6 3 2
♦ E
♣ E 10 9 7 6

N		
V	Ø	
		S

♠ EK 6
♥ KD
♦ 6 4 3 2
♣ KD Kn 8

Nord	Syd
1 ♣ 1)	1 ♦ 2)
1 ♥ 3)	2 ♠ 4)
2 gr 5)	3 ♣ 6)
3 ♠ 7)	4 gr 8)
5 ♠ 9)	7 ♣ 10)

EFOS melder:

1) Nord åpner med 1 kløver. Viser minst 13 poeng og firekortfarge i kløver.

2) Syd vil vite litt mer om Nord's kort, melder fargen over, som er krav for en runde.

3) Nord's melding 1 hjerter viser minst femkortsfarge i kløver og 4 hjerter.

4) Nå må Syd kreve til utgang og det gjør han med laveste kravbud (ikke noe unødvendig, takk) nemlig 2 spar.

5) Nords 2 grand viser foreløpig ikke noe mer nytt om fordelingen, og bekrefter bare at han har fem kløver og fire hjerter.

6) Syd har allerede krevet til utgang og melder rolig 3 kløver, og spør samtidig Nord om han har noe mer å fortelle om sin hånd.

7) Nord viser med 3 spar at han har 3-kortfarge i spar og klarlegger dermed følgende fordeling:

3 spar
4 hjerter
1 ruter
5 kløver

8) Hvordan kjennes det å vite så meget om makkers kort? Det er nå bare et spørsmål igjen og det er hvor mange Ess har makker, og da tar man til takke med gamle bestefar BLACKWOOD — og resten er bare glede.

Vær ærlig. Det er ikke godt å få meldt denne etter noe annet system.

— ♦ —

Når EFOS melder noe annet enn fargen over bør som kjent meldingen inneholde en 5-kortsfarge. Imidlertid behøver ikke fargen å være meldbar en gang og kanskje kan det til og med bare være en 2-kortsfarge. Dette vet ikke motparten noen ting om, og dette faktum danner derfor et springbrett for psykiske meldinger. Se f. eks. dette spillet.

♠ E 3
♥ K 2
♦ K 10 7 5 2
♣ K D 7 5

♠ D Kn 8
♥ E D 9
♦ 7 4 3
♣ Kn 4

N	
V	Ø
	S

♠ 10 9 7 5
♥ 8
♦ E Kn 9 4
♣ E 9 6 2

♠ K 4
♥ Kn 10 6 5
♦ D 8 6 3
♣ 10 8 3

Meldingene gikk:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♠!!	2 ♥
pass	pass	pass	

Nord har en normal åpning og Øst kan ikke si noe etter den. Syd melder nå ikke 1 hjerter fordi han er så svak, og vil derfor lage litt bråk for motparten med 1 spar. Vest stakkar som tror Syd har en 5-kortsfarge i spar vil imidlertid ikke la seg slå helt ut og sier 2 hjerter. Øst liker seg jo ikke så veldig med sin singelton, men kan ikke si annet enn pass, og det gjør gladelig også Syd. Her vant riktignok Øst-Vest meldingene, men resultatet på slippet kan jo ikke sies å være vesentlig bra, da de sitter på 5 spar.

En parallell til dette så jeg i en klubbturnering:

♠ E Kn 7 2
♥ D 4
♦ 9 5 3
♣ E D 10 6

N	
V	Ø
	S

♠ 10 9 6
♥ E 9 8 7
♦ D 8 6
♣ Kn 8 2

♠ K 8 4
♥ 10 6
♦ E K Kn 10 7 4
♣ 9 3

Nord åpnet med 1 kløver. Syd så jo straks at de lå i utgangssonen, men var redd for hjerterfargen. Det er nemlig lite sannsynlig at makker har noe i hjerter, da han har åpnet med en kløver. Han ville derfor prøve å lure motstanderne litt og meldte 1 hjerter. Motparten sa pass hele tiden. Nord meldte 1 spar og Syd gikk rett i 3 grand.

Motparten gjorde som Syd hadde tenkt. De spurte hva meldingen 1 hjerter betød, og fikk rede på at det var en 5-kortsfarge.

P.g.a. dette spilte ikke Vest ut sin opprinnelig tenkte hjerter, men fant ut at etter meldingsforløpet måtte singel ruter være et godt utspill. Som leserne ser bød ikke spillet på noen vanskeligheter.

Nå skal man ikke tro at akkurat disse to spillene gir et bilde av EFOS men det viser at man lettere kan improvisere uten at det går ut over makkerskapet og sikkerheten, fordi den ene hånd alltid er kaptein.

EFOS sterkeste side er utvilsomt grandåpningen og de videre meldinger med bl. a. overføringsmeldinger. Her er et spill fra siste Oslomesterskap.

♠ E 9 5 2
♥ E 6 3
♦ K 7 2
♣ K D 9

♠ D 8 7 3
♥ —
♦ E 8 6 5 3
♣ E 8 4 3

N	
V	Ø
	S

♠ K Kn
♥ 10 4
♦ D 8 2
♣ —

♠ Kn 10 7
♥ 6 5 2

♠ 6
♥ K Kn 10 9 7 5 4
♦ D Kn 10 9 4
♣ —

Nord		Syd	
1 gr	1)	2 ♦	2)
2 ♥	3)	3 ♦	4)
3 gr	5)	4 gr	6)
5 ♣	7)	6 ♥	

1) 1 grand viser 16—19 poeng etter 4-3-2-1 skalaen samt jevn fordeling.

2) Syd ser straks at de har utgang og muligens slem i kortene, men vil først og fremst se til at kontrakten kommer på «riktig hånd», og melder følgelig 2 ruter.

3) Nord skal nå melde 2 hjerter. Det finnes dog unntak, men det vil kreve for stor spalteplass å komme inn på det nå.

4) Alle fargemeldinger unntatt 2 spar er nå spørremeldinger og Syd spør i 3 ruter.

5) Vanlig svar på spørremelding.

6) 4 grand. Etter positivt svar på spørremeldinger er laveste melding av grand nå «den store frie».

7) 5 kløver viser trumfess eller Konge, og Syd melder nå 6 hjerter som det bør være gode sjanser for å få.

Denne slemmen kan vel vanskelig meldes 100 prosent sikkert, i så fall vil jeg gjerne høre om det.

Som De ser står kontrakten, men kun på Nords hånd. Med hensyn til overføringsmeldinger viser det seg nesten alltid at det å få kontrakten på riktig hånd gir et stikk mer. Et spill fra en klubbturnering i Hobby.

♠ E D 9 7 2
♥ Kn 7 3
♦ D Kn 2
♣ 8 6

N	
V	Ø
	S

♠ K 8 5
♥ E 6 5
♦ K 10 8 4
♣ Kn 4 2

♠ 10 4
♥ 10 9 8 2
♦ 9 7 5
♣ 10 9 5 3

♠ Kn 6 3
♥ K D 4
♦ E 6 3
♣ E K D 7

Makker (Alf Gudbrandsen) og jeg fikk melde i fred som følger:

Syd		Nord	
1 gr		2 ♣	1)
3 ♣	2)	3 ♦	3)
3 gr	4)	4 ♥	5)
4 ♠	6)		

1) 2 kløver er søkemelding.

2) 3 kløver viser maksimum grandåpning, 18—19 poeng uten edel firekortfarge.

3) 3 ruter er gjentatt søkemelding etter edel trekortsfarge.

4) 3 grand viser 3 kort både i hjerter og spar.

5) 4 hjerter er overføringsmelding og ber makker melde 4 spar.

6) og det gjorde jeg.

Vest spilte ut liten ruter og jeg fikk 12 stikk, da jeg gjorde riktig i spar.

Man kan selvfølgelig si at Vest ikke behøver spille ut ruter, og da kan man jo aldri få mer enn 11 stikk. Nå er vel ruterutspill et nokså naturlig utspill, og selv om det ikke skulle vært det, kan man naturligvis iallfall ikke tape noe på å få kontrakten på «riktig» hånd. Som regel er det nettopp i utspillet at man får det ekstra stikket, da motspillerne enten må spille opp i saks eller opp mot ubeskyttede konger.

EFOS bruker også søkemeldinger etter minorfarger. Her er et eksem-

pel som De kan være med å melde selv. Vi har:

- ♠ 7
- ♥ K 5 4
- ♦ E D 8 7 3
- ♣ K D 10 2

og vår makker åpner med 1 grand. Ja, jeg synes akkurat som Dem, vi melder 2 kløver som er søkemelding. Vi vil jo gjerne høre at makker har 5-korts hjerterfarge. Det er dessuten en innledning til søkemelding etter minorfarger.

På 2 kløver får vi 2 hjerter av makker. Vi vet ennå ikke annet enn at det er en firekortsfarge, men han kan ha fem, så vi gjentar søkemeldingen med 3 ruter.

Makker svarer 3 spar. Hva vet vi nå? Makker har 4 hjerter og 3 spar, og følgelig 6 kort i ruter og kløver. Men hvordan er disse fargene fordelt? Grandmeldingen innebærer jevn fordeling, så minorfargene må være fordelt enten 3—3 eller 4—2. Det får vi rede på med søkemeldingen 4 kløver.

Makker har nå følgende svar til rådighet:

- 4 ♦ betyr lengst i kløver.
- 4 ♥ betyr lengst i ruter.
- 4 ♠ like lang i begge farger.
- 4 gr like lang i begge farger, men advarer mot slem da han ikke har noen honnør i disse farger.

Makker melder imidlertid 4 ruter og vi kan da se slemmen i kløver, men går for sikkerhets skyld innom Blackwood for å kontrollere Essene. Makker viser 2 Ess med 5 hj. og vi er fornøyd med å spille 6 kløver, da åpneren tross alt bare kan ha 16—19 poeng.

Makker hadde:

- ♠ D 9 6
- ♥ E D 6 3
- ♦ K 2
- ♣ E K n 6 4

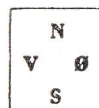
Vi meldte ganske godt, gjorde vi ikke?

Mange har hevdet at det beste forsvar mot EFOS er å blande seg inn i meldingene, så EFOS-spillerne ikke får melde i fred. Rent bortsett fra høye forhindreingsmeldinger som jo ofte skaper vanskeligheter for et-

hvert system, er det ingen meldinger som skaper noen vesentlige vanskeligheter for EFOS. Dessuten kan det være meget farlig resultatmessig å blande seg inn i meldingsforløpet, da De ikke vet hva den ene hånden har av kort eller fordeling. Det er jo noe som heter straffdobling. Som f. eks. dette spillet fra en klubbturnering.

- ♠ 10 9 7 2
- ♥ E K n 8 2
- ♦ 7 3
- ♣ 10 5 3

- ♠ 8 3
- ♥ D 10 6 3
- ♦ D 8 4
- ♣ K D 9 4

- ♠ K D 6 5
- ♥ K 7 5
- ♦ 9 6 5
- ♣ E 8 7

- ♥ E K n 4
- ♠ 9 4
- ♦ E K K n 10 2
- ♣ K n 6 2

I 3. hånd åpnet Syd med 1 ruter, Vest pass og Nord 1 hjerter. Nå syntes Øst at han ville være med å leke og sa en spar, som forsåvidt ikke er noe å si på. Denne ble prompte doblet av Syd. Dette er selvsagt bare en forslagsdobling. Hvis den ikke tiltaler makker, får han ta den ut. Det ble pass rundt.

Man kan kanskje si at Vest bør melde 1 grand, hvilket jo hadde vært fint i dette tilfelle, men en annen gang kan jo makker f. eks. ha

- ♠ E K n 10 4 3 2
- ♥ K 2
- ♦ 4 3 2
- ♣ 3 2

og da burde Vest si pass.

Her gikk spilleren 3 beter (skulle bare gått 2), etter ganske godt motspill. Etter utspill av ♦ Ess skiftet Syd til ♥ 9, som ble stukket med henholdsvis ♥ 10, Knekt og Konge. Nå tok spilleren for ♣ Ess og kløver til Damen. På annet kløverspill kastet Syd ♣ Knekt. Spilleren fortsatte derfor med spar fra bordet og brukte selv Damen som ble stukket av Syd med Esset.

Syd spilte nå ♥ 4 og Nord fikk stikket for ♥ 8. Nord tok for ♥ Ess og på det forsvant en kløver hos

Oddm. Sjursen

STANGE BRIDGEKLUBBS 20 års-jubileum

Stange Bridgeklubb kunne den 10. februar i år feire sitt 20 årsjubileum.

Klubben har vært en av de mest aktive i Hedmark bridgekrets, og vi overdriver neppe når vi sier at dette i første rekke skyldes skreddermester Jon Fårstad. Han var med å startet klubben og ble den første formann — hvilket verv han innehadde i 6 år på rad. Siden har han vært med i styre eller turneringsledelsen, og som den ildsjel han er ble han den selvskrevede formann i jubileumsåret.

Klubben kan se tilbake på mange gode resultater. Siden Hedmark og Oppland Bridgekrets ble delt — i 1947, har Stange Bridgeklubb tatt 7 kretsmesterskap for lag. En gang har de vært til finalen i NM for lag. I parmesterskap og andre åpne turneringer har spillere fra Stange ofte vært å finne høyt på premielisten. 20-årsjubileet ble markert med en barometerturnering den 21. og 22. februar på Tingvoll, Stange.

Det var opprinnelig meningen at turneringen skulle omfatte 48 par. Herav var det regnet med 19 par fra Oslo-området. Men til stor skuffelse for arrangøren var det bare 6 Oslo-par som meldte seg. Opplegget måtte

♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦♠♥♣♦

Syd. Nå spilte Nord kløver til stjeling, og Syd tok for ♦ Konge og ga Nord ruterstjeling. Nå spilte Nord sin fjerde hjerter og Øst kunne bare få 4 stikk tilsammen, og bunn på spillet.

Selv om man p.g.a. et spill ikke vil la seg overbevise om hvor ekstra farlig det er å blande seg inn i meldingene til EFOS-spillere, så vil det iallfall gi en pekepinn om at det ikke er så lukrativt som enkelte «gamle» Culbertson-spillere vil ha det til.

Dette var kun et lite innblikk i EFOS. Neste gang vil jeg behandle utførlig overføringsmeldinger i forbindelse med EFOS.

da forandres til 36 par med 3 spill mot hvert makkerpar.

Turneringen ble greit avviklet under Ola Tolgensbaks ledelse. Vinnere ble Sinsen-paret Mørck—Pettersen. Til å begynne med var det noen skifting i ledelsen, men etter halvtid gikk vinnerparet opp på lederplassen, og etterpå var deres førsteplass aldri truet. Det ble utdelt vakre tinn- og solvpremier til de 10 beste par, og de heldige ble:

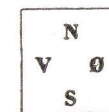
1. Mørck—Pettersen, Sinsen 2118
2. Moen—Bredesen, Gjøvik 2044
3. Pettersen—Helgesen, Astra 1998
4. Friis—Wettre, Hein 1941
5. Holt—Aanes, Skarnes 1940
6. Fjæstad—Opsahl, Stange 1939
7. Mathiesen—Salterød, Ottestad 1913
8. Dørumsgård—Bakken Sinsen 1910
9. Anderson—Teksum, Moelv 1894
10. Johannesen—Pedersen, Hamar 1869

Etter premieutdelingen ble Stange Bridgeklubb overrakt blomster, både i form av buketter og i ord. Aasmund Engen hilste fra Norsk Bridgeforbund og Olav Bolstad hilste fra Hedmark Bridgekrets.

Tilslutt tar vi med et par spill fra turneringen.

- ♠ E K x x x x
- ♥ 10 x x
- ♦ D 9
- ♣ x x

- ♠ K n x
- ♥ x
- ♦ K 10 7
- ♣ K K n x x

- 4 3 2

- ♠ —
- ♥ E K D
- ♦ x x
- ♣ E 8 6 5
- E x x x

- ♠ D x x x x
- ♥ K n x x x
- ♦ K n
- ♣ D x x

Vinnerparet Mørck—Pettersen i de morsomme «lederluene».

Øst gir, N-S i sonen.

Ganske få par fant frem til den nesten sikre kontrakt i 7 ruter, og som rimelig er ble årsaken diskutert. Om det var meldesystemene eller dets utøvere som sviktet skal være usagt, men vi være enige i at det er vanskelig å melde syveren med de vanlige systemer.

To Ø-V par hadde imidlertid ingen problemer, idet de brukte EFOS, og spillet er etter vår mening et ypperlig eksempel på systemets effektivitet når det gjelder «fordelingshender». Meldeserien ved det ene bord var slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
1) 2 ♡	pass	2) 2 ♠	pass
3) 2 gr	pass	4) 3 ♣	pass
5) 3 ♠	pass	6) 4 gr	pass
7) 5 ♠	pass	8) 7 ♢	dobl.
	pass		redobl.

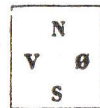
For de som ikke kjenner EFOS trenger vel meldingsforløpet å bli nærmere forklart.

1) viser fordeling 1-4-4-4 eller 0-5-4-4 og minst 17 poeng. 2) konvensjonelt svar. 3) viser fordeling 0-5-4-4. 4) konvensjonelt svar. 5) viser renons i spar. 6) Blackwood. 7) viser 3 Ess. 8) Når Øst har vist Ess fjerde i ruter er det ca. 80 prosent sjanse til at 7 ruter står. At Nord dobler viser at han ikke kjenner systemet.

Det neste spill byr på et lite motspillpoeng som forbausende mange overså.

♠ D 9 x
♥ E 4
♦ E D Kn x x
♣ E x x

♠ K Kn x
♥ Kn 10 9
6 3
♦ x x
♣ Kn x x

♠ 10 x x x
♥ K 7 5
♦ K x x
♣ K 10 9

♠ E x x
♥ D x x
♦ 10 x x
♣ D x x x

Med ruteråpning i Nord endte de fleste par i 3 grand med Syd som spiller.

Utspill ♡ Knekt. Bordet la liten. Øst stakk med Kongen og returnerte hjerter. Med fornuftig spill må nå Syd få sin kontrakt uansett videre motspill.

Ved de få bordene hvor 3 grand ble betet var utspillet det samme, bordet la liten, — men her la også Øst liten hjerter, og Syd fikk for Damen. Så ble ♢ 10 spilt — den fikk løpe til Øst's Konge. Nå kom ♡ Konge, og Øst, som ennå har inntak på kløver Konge, kan sette Vest inn med sin tredje hjerter, og resultatet ble 1 bet.

En annen sak er at Syd kan vinne ved å stikke utspillet med ♡ Ess, men hvor mange vil gjøre det?

Turnerings- NYTT

Rekrutteringen innen bridgen har lenge stått i stampe og det er de samme gamle traverne som stadig går igjen. Derfor var det meget morsomt å være vitne til den glødende interessen og store innsatsviljen som preget deltagerne i *De høyere skoleers Oslomesterskap*. Andreas Sundfør, Bård Snilsberg, Knut Skinnemoen og Olav Heyerdahl sikret Ullern skole det første mesterskapet i en meget jevnspilt finale, hvor avgjørelsen først falt i den aller siste halvrunder. Resultatene ble:

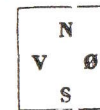
1. Ullern 5 p. (132—90)
2. Hegdehaugen 4 p. (118—92)
3. Ris 2 p. (95—116)
4. Fagerborg 1 p. (102—149)

Skolenes turnering var arrangert med litt bistand av Oslo Bridgekrets og den nye organisasjonens formann, A. Skjelbred jr. har all ære av en godt opplagt og vellykket turnering.

Her et et spill som viser at spillerne ikke alene forsto å ta stikk, men at bløff også forekom som et ikke helt upopulært våpen:

♠ K
♥ E Kn 10 9 6 4 2
♦ E D 7 3
♣ D

♠ Kn 6
♥ 7
♦ K 10 4 2
♣ E 10 7 5
3 2

♠ E D 10
9 8 5 3 2
♥ —
♦ 6 5
♣ K 9 4

♠ 7 4
♥ K D 8 5 3
♦ Kn 9 8
♣ Kn 8 6

Ved det ene bordet ble sluttmeldingen 6 hjerter. Med 2 Ess hos motparten ble det bet. Ved det andre bordet opplevet vi virkelig fight: Nord åpnet med 2 hjerter, hvoretter Øst uten betenkning *fyrte av 2 gr.!* Syd passet og Vest svarte pliktskyldigst 3 kløver. Nord hoppet til 4 hjerter, men Øst meldte 4 spar — som Vest altså lot stå. Og så kom

det et festlig spilleopplegg. Den utspilte hjerter ble stjålet, ♠ Ess droppet og Kongen falt. Etter denne gode start fortsatte Øst suksessen med å ta ♣ Konge og knipe neste kløver. Ja, dermed hadde spilleren 14 stikk — unnskyldt vi glemte at det ikke var noe «r(h)exeri» med i spillet.

Kretsmesterskapet for Oppland

ble vunnet av Kristiansen—Svegården, Lillehammer med Nyland—Senstad, Kapp og Mathisen—Moe, Lillehammer på den følgende plasser.

Bedriftsmesterskapet ble vunnet av Voksfabrikken sterke lag med årets Oslo-mestre Nils Andersen og Erling Karlson som anerkenn sammen med Kåre Orberg og Erling Johannessen. Resultatet i finalen ble:

1. Voksfabrikken 9 144—97
2. Vinmonopolet 8 142—98
3. SAS 6 121—97
4. Standard 4 124—145
5. Proton 2 134—121
6. Trio 0 65—172

Viennas «Påskecup» var helt overtegnet. I Svein-Erik Bloms og Per Pettersens gode regi ble turneringen en stor suksess. Premielisten:

Klasse A:

1. Bundi—Samuelsen 823 p
2. Andersen—Arnesen 792 »
3. Andreassen—Tverrfjel 780 »
4. Lund—Pedersen 779 »
5. Kristiansen—Nielsen 773 »
6. Gulbrandsen—Hagen 747 »
7. Giske—Harildstad 738 »

Klasse B:

1. Finkenhamn—Trondsen 781 p
2. Hjortnæs—Versvik 848 »
3. Bakken—Vik 823 »
4. Hoel—Svendsen 806 »
5. Feragen—Fossum 790 »
6. Lillemor Anonsen—Myhren 771 »
7. Skotner—Svenøe 771 »

Meldepøven

Meldepøven i dette nummeret har vi hentet fra bykampen Oslo—Gøteborg. Nettopp fordi bare det ene laget nådde slem, kan det ha sin interesse å prøve seg på spillet og se hva resultatet blir. Her er kortene:

♠ E 6 2		♠ K D 9 8
♥ K D 5		4 3
♦ 10 8 4		♥ 8
♣ 10 7 6 2		♦ E D 9 2
	♠ N	♣ E 9
♠ 7	V	♠ K D 9 8
♥ E K n 9 2	Ø	4 3
♦ K 6 5 3	Ø	♥ 8
♣ D K n 8 4	S	♦ E D 9 2
		♣ E 9
		♠ Kn 10 5
		♥ 10 7 6 4 3
		♦ Kn 7
		♣ K 5 3

Med nordmennene Øst-Vest gikk meldingene:

Vest	Øst
pass	1 ♠
1 gr	4 ♠
pass	

Noe slemforsøk forekom altså ikke. Men svenskene kom i slem på følgende måte:

Vest	Øst
pass	1 ♠
1 gr	3 ♦
4 gr	5 ♥
6 ♦	pass

Så enkelt og smertefritt som diagrammet viser, gikk det dog ikke. Petterson som satt Vest tok seg nem-

Vito-cupen

spilles den 2. og 3. mai. Det er Drammens store åpne barometerturnering for par i Velferdssalen, Sundland ved Drammen. Turneringen starter lørdag kl. 16 og spillet beregnes å være ferdig ca. kl. 23.30. Søndag startes kl. 10.00 og premieutdelingen beregnes foregå ca. kl. 19. Anmeldelser til Olaf E. Olsen, Landfaldøen 34, Drammen.

Oslo krets Vår-cup spilles 20/4—24/4—27/4—11/5—15/5 Start alle dager kl. 18.30. Spillested Høires Hus.

lig en ordentlig «funderare» før han bestemte seg til å melde 4 grand, men deretter gikk det som smurt. Da sparfarven satt 3-3 voldte spillet intet problem.

Slemmen er godt meldt — særlig når en tar i betraktning at det var det reservespekkede svenske paret som meldte den. Øst har et vanskelig valg mellom å hoppe i ruter eller gå like i utgang i spar etter makkers grandsvar. Gunnar Hanssons 3 ruter melding viste seg å være mest konstruktiv fordi han tok med seg sjansen på at makker kunne ha en sekundærfarve i ruter. Petterssons situasjonsoppfatning var meget god og alt i alt kal vi kreditere svenskene for god meldeteknikk i dette spillet. Nåja, særlig reservespekket var nå ikke Göteborgslaget når alt kommer til alt slett ikke, for Gunnar Hansson er en av Göteborgs mest fremtredende spillere med en rekke ypperlige plasseringer bak seg.

Muntre minner . . .

Fra side 126:

Damene opptrådte i toaletter som åpenbart var reservert denne anledningen, og her fikk de franske konkurransen.

Herrene var som vanlig mer demokratiske, idet antrekket varierte fra grå- og blådress til smoking i grått, hvitt eller sort.

Det var stor stas med premieutdeling og nasjonalsanger. Italieneren D'Alelio holdt en meget sympatisk tale på vegne av laglederen Perroux som ifølge taleren snakker et like dårlig engelsk som han spiller bridge!

D'Alelio sa blant annet at konkurransen hadde vært så jevn at det helst burde vært tre europamestere.

Imidlertid var det ikke tvil om at de tilstedeværende av fullt hjerte unte italienerne mesterskapet, for maken til dyktige og hyggelige bridgespillere skal det letes lenge etter.

Da festen var slutt kunne alle de bleke og anstrengte arrangører og assistenter slappe av, og la den store fred senke seg over sinnene. Og det kan de gjøre i forvisningen om at Norge har gjennomført et EM vi kan være stolte av.

ROGALAND:

Kretsmesterskapet for par omfattet 3 utslagsrunder med 96 deltagere. I kretsmesterskapet for par startet 96 deltagere. Etter 3 utslagsrunder og finalepulje på 16 par, ble de 6 beste (som går videre til Vestlandsmesterskapet - populært forkortet til VM):

H. Aurnes—K. Eide	842
J. Roth—F. Thorsen	786
E. Høie—L. A. Strøm	776
I. Mjåland—T. A. Siversten	765
A. Thorsen—Kj. Aurnes	764
P. Fredrikson—E. Nødland	760

I semifinalen for NM par startet 53 par i en glimrende arrangert barometerturnering.

De 3 beste som går til finalen ble. Chr. Mathisen—J. Roth 1584
L. A. Strøm—E. Høie 1541
A. Fosse—Bj. Bratteli 1525
Den videre rekkefølgen var:

O. Jåtun—O. Skretting	1496
Anna Strøm—I. Stavnem	1475
F. Thorsen—H. Bie	1469
K. Abø—T. Gundersen	1469
J. Wahlberg—L. Kalberg	1434
P. Finnvoild—Kr. Wathne	1431
A. Hermansen—H. Odland	1431

Særlig skal en legge merke til Anna Strøms plassering. Hun var eneste kvinnelige spiller i semifinalen og hun er stadig blant de beste i alle turneringer.

John Bie.

Ingrid Farup—Solveig Bergh vant Damenes barometerturnering

De scoret 2070 poeng.

Den videre rekkefølge ble:

Isachsen—Ravn Johansen	2021
Lien—Vedeler	1963
Dillerud—Herseth	1955
Ruudquist—Scott	1926
Huun—Varvang	1920

Strømmens 25-års jubileumsturnering

1. Halle—Larsen	2189
2. Engen—Engen	2104
3. Brekke—Kristiansen	2075
4. Caspersen—Caspersen	2044
5. Kolshus—Kolshus	2038
6. Andreassen—Pettersen	1997
7. Eriksen—Ruud-Hansen	1978
8. Kjevik—Pedersen	1932

Ypperlig arrangement av turneringslederen Dørumsgaard assistert av Bakken og Elind. Strålende premiebord og stor stemning.

WILLY VARNAS:

Holmestrandsturneringen

ble fortjent vunnet av Magnussen—Braathen.

Avgjørende for førsteplatsen var dette spillet:

♠ K x		♠ 10 x x x
♥ E K D x x		♥ K n x x
♦ D x x		♦ K x
♣ x x x		♣ K x x x
♠ K n x x		
♥ x x		
♦ 10 x x x x		
♣ D K n x		
	♠ N	
	V	
	Ø	
	S	
		♠ E D 9 x
		♥ 9 x x
		♦ E K n x
		♣ E x x

Syd er havnet i 6 hjerter. Han fikk kløver ut og da han så at han måtte spille på skvis hvis ikke ♦ Konge satt annen i saks eller ♠ Kn, 10 satt tredje, lasjerte han første kløverspill. Magnussen som satt Vest fortsatte med kløver som Syd stakk. Så fulgte 2 runder trumf. Syd trenger nemlig en trumfinggang på bordet senere og kan derfor ikke straks ta ut alle trumfene. Han fortsatte så med 3 runder spar for å kvitte seg med sin kløvertaper på bordet og derved redusere betantallet hvis det går galt. Dette er typisk parstil for i lagkamp spiller 1 eller 2 bet underordnet rolle og derfor ville nok i lagkamp spillet bli lagt opp med trusselkort i både spar, ruter og kløver. Vel, Syd fortsatte med trumf og tok deretter ruterfinessen som holdt. Så stjal than sin siste kløver og nå er stillingen:

♠ —		♠ 10
♥ —		♥ —
♦ D x		♦ K
♣ —		♣ K
♠ —		
♥ —		
♦ 10 x x		
♣ —		
	♠ N	
	V	
	Ø	
	S	
		♠ 9
		♥ —
		♦ E x
		♣ —

Øst er som man ser helt ferdig. Men det så ikke spilleren. Han fortsatte med sin siste hjertes fra bordet og Øst kastet selvfølgelig ♣ K. Spilleren regnet imidlertid med at ♠ 10 satt hos Vest og kastet sin lille ruter i håp om at Vest ikke skulle ha fulgt helt skarpt med i kastene og derfor eventuelt ville tro at han måtte holde 2 ruter og lempe sin spar. Men det ble lønn som fortjent, og da han gikk bet kunne Magnussen notere seg for vunnet spill.

♠♥♦♣♠♥♦♣♠♥♦♣♠♥♦♣♠♥♦♣

OSLO SLO GØTEBORG

Fra side 115:

være sin evne til å velge det riktige i vanskelige posisjoner:

♠ 76		♠ E Kn 9 2
♥ 10 8 4 3 2		♥ D 9 6
♦ K Kn 5		♦ E 9 7
♣ 9 7 5		♣ K Kn 4

	N	
V	Ø	
	S	

♠	E Kn 9 2
♥	D 9 6
♦	E 9 7
♣	K Kn 4

♠	E 8 5 4
♥	E 7 5
♦	D 10 6 5
♣	E 8 3

♠	K D 10 3
♥	K Kn
♦	8 6 4
♣	D 10 6 2

Her åpnet Hansson som Nord psykisk med 1 spar! Schröder som Øst sa 1 grand. Syd hoppet til 3 sp., som ville blitt litt av en katastrofe hvis den var gått rundt til Schröder, men Magnussen regnet med utgang og meldte 3 grand.

♠ Konge kom ut og ble stukket av Esset. En gammel rev som Schröder var jo nå klar over Nordsvindel. Han fortsatte med kløver til Esset og trakk ♦ Dame for å spille på dobbeltfinesse. Nord satte i Kongen og Schröder stakk med Esset. Så fulgte ♦ 9 som han fikk beholde, men neste ruterspill brakte Nord inn på Knekten. Nord skiftet til spar, Schröder prøvet ♠ 9 men Syd fikk for ♠ 10 og innkasserte ♠ Dame. Så ble Schröder spilt inn på ♠ Kn idet han kastet en hjertes på bordet.

Schröder gikk nå inn på ♥ Ess og tok sitt godspilte ruterstikk, idet han kastet ♣ Knekt! Syds innspill i spar tydet på at han ikke hadde lyst til å røre kløver eller hjertes, så Schröder stolte ikke på noen kløversaks. Nord hadde jo vist seg å være praktisk talt blank. Så fortsatte han med hjertes fra bordet og i samsvar med sin stuasjonsvurdering, dukket han med ♥ 9 og Kongen måtte på. Resten sto og en vanskelig kontrakt var brakt elegant i havn.

Bortsett fra de dyre slemspillene som vi her har referert spilte hele Oslo-laget meget godt. Den minste feilprosenten hadde Engebretsen—Riise, som var imponerende solide. Gøteborgerne var nok handicappet ved forfallet som gjorde at de omøblerte sitt lag så ingen av de vanlige parsammensetningene spilte sammen. Det kostet nok noen poeng, selv om «reserven» Gunnar Hansson, som er en av Gøteborgs toppspillere, gjorde sine saker meget godt. Men selv med helt samspilte kombinasjoner, er det iallfall vår oppfatning at Oslo ville ha hatt seieren i land denne gangen, om enn med noe mindre margin.

Lørdag aften var det en meget stilig og hyggelig fest, og det er ingen tvil om at den nye bykampforbindelsen hadde en god start.

♠♥♦♣♠♥♦♣♠♥♦♣♠♥♦♣

BRIDGE ER DET IALLFALL IKKE

Fra side 117.

bridgeorganisasjoner forlange at endringer i spillet fremmes ad organisasjonsmessig vei og veies på gullvekt før de godkjennes. Derfor slår straks en kapasitet som Einar Werner fast: «Det er neppe trolig at Sveriges Bridgeforbund vil gå inn for Rex, i hvert fall ikke før det er blitt godkjent av EBL. Og det kommer til å ta sin tid!», slutter han.

Og det er sikkert like lite trolig at Nørsk Bridgeforbund vil gå inn for Rex på bekostning av kontraktbridgen.

PROBLEM? KLUBBEN

Redaktører
Alf Gudbrandsen **Helge Vinje.**

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem for 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket, og selvom De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnørberegning etter skalaen 4—3—2—1. Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en *feilanalyse*. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlede spillkort.

Løsningen sendes Alf Gudbrandsen, Olav Kyrrsgt. 10 II, Oslo.

♠ ♥ ♦ ♣

1. Syd har:

♠ K Kn 9 7 5-♥ 4 3-♦ 9 7-♣ E Kn 8 5
Alle i faresonen. Meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	2 ♦	dobl	?

Svar: Poeng:

2. Syd har:

♠ 7 5-♥ D 10 2-♦ E D 8 4 3-♣ E D 7
Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	1 ♥	pass

?
Svar: Poeng:

3. Syd har:

♠ E K 8 5 3-♥ 4-♦ 7 4-♣ E 10 5 3 2
Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♣	pass

?
Svar: Poeng:

4. Syd har:

♠ D Kn 9 7 4 2-♥ 8-♦ 6 5 3-♣ 9 7 2
Meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 gr	pass	?	

Svar: Poeng:

5. Syd har:

♠ K 9-♥ E D 8 4-♦ K 9 6 5-♣ D 6 2
Meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
1 gr	pass	3 ♣	pass

?
Svar: Poeng:

6. Syd har:

♠ 8 6-♥ E Kn 10 7-♦ 7 5 3-♣ D Kn 10 3
Ingen i faresonen. Meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	pass	pass	?

Svar: Poeng:

7.

♠ E D 9 4
♥ 8
♦ E K 7 5 2
♣ E K 8

♠ 7
♥ E D 10 4
♦ D 4
♣ Kn 10 9 7 6 4

Syd spiller 6 kløver etter at Øst har vært inne med en sparmelding. Vest spiller ut ♠ 6. Hvordan bør Syd planlegge spillet?

Poeng:

8.

♠ D 3 2
♥ —
♦ E K D 7 5 3
♣ K Kn 9 5

♠ E K Kn 7
♥ K Kn 6 3 2
♦ 4
♣ E D 4

Syd er kommet i den uheldige kontrakt 6 grand etter å ha åpnet med 1 hjerter. Motparten har bare meldt pass. Vest spiller ut ♦ 8. Hvordan bør Syd spille?

Poeng:

9.

♠ E
♥ E K 8 7 6 4 3
♦ 5 4
♣ 10 3 2

♠ K D Kn 10 5 4 2
♥ —
♦ E K 10 8 2
♣ E

Meldinger:

Nord	Syd
1 ♥	2 ♠
3 ♥	4 gr
5 ♥	7 ♠

Vest spiller ut trumf. Hvordan vil De spille som Syd?

Poeng:

10.

♠ E Kn 9 3
♥ K Kn 8 7 4 3
♦ E 3
♣ 4

♠ D 5 4 2
♥ E 10
♦ —
♣ E K Kn 10 9 7 5

Syd spiller 6 kløver etter at Vest har vært inne med en sperremelding i ruter. Utspill ♦ Konge. Hvordan vil De spille som Syd?

Poeng:

LØSNING PÅ OPPGAVENE.

1. Pass: 10 poeng.

Selvom Syd har en brukbar femkortfarge i spar, skal han ikke «redde» makker fra noen katastrofe ved å ta ut i 2 spar. Det kan bli en dyrere melding enn 2 ruter. Hvis Nord har en begrunnet innmelding i fargesonen, kan Syd se forholdsvis lyst på situasjonen. Han er relativt honnørsterk, og kan med sin dobbelton i trumf endog kanskje oppnå stjelestikk i hjerter. Altså, pass.

2. 2 hjerter: 10 poeng. 2 ruter og 1 grand: 5 poeng.

Helst bør man ha fire ruter for å høyne makkers en over en. I denne situasjonen, mener vi likevel at høyningen er Syds beste melding, fordi hånden har en stjeleverdi. Honnør tredje i makkers farge er forøvrig normal trumfstøtte i klassisk melde-teori.

3. 3 spar: 10 poeng. Pass: 7 poeng.

Honnørmessig er Syd for svak til å gå videre etter Nord's enkle høy-

ning av åpningsfargen. Helt uten sjanser til utgang er det likevel ikke. Med maksimum hos Nord og god tilpasning er muligheten for at 4 spar skal gå hjem ganske stor. Når man dessuten tar hensyn til at en høyning til 3 spar gjør det vanskeligere for Vest å blande seg inn i meldingsforløpet (Øst-Vest kan jo godt tenkes å ha utgang i hjerter hvis Nord er honnørsvak), mener vi at dette er den beste melding.

4. 3 spar: 10 poeng.

Selvom Nord har vist en meget sterk åpning, kan utgang vanskelig finnes. Dette skal Syd si fra om ved å melde 3 spar som her er sign off. At kontrakten bør gå i spar, må være opplagt.

5. 3 spar: 10 poeng. 3 grand: 5 poeng.

Syds grandmelding i annen melderunde viser en balansert hånd med minst fem kort tilsammen i de to korteste fargene. Syd vet bare at Nord krever til utgang mer sin 3 kløvermelding. Syd har tidligere fortalt om sin jevne hånd og det er ingen grunn til å fortelle samme historien en gang til. Ved å melde 3 spar forteller han at han har en viss tilpasning i fargen hvis Nord skulle ha en femkortfarge.

6. Pass: 10 poeng.

Å gjenåpne meldingene på mistanke om at Nord har lurepasset er et slag i luften. Det har hendt før og det vil hende igjen at en åpningsmelding er blitt passet ut og så viser det seg at det er utgang i kortene. Hvis Syd går inn med en melding, får Vest anledning til å vise en eventuell sparfarge, og selvom motparten ikke har utgang, kan de der-ved komme i en gunstigere kontrakt enn 1 ruter.

7. Hvis ruterne ikke sitter dårligere fordelt enn 4-2, er kontrakten hjem-me. For å gardere seg mot 5-1 sits i ruter og 3-1 sits i kløver, bør kortene spilles slik: Sparutspillet stik-kes. Deretter ♣ Ess, ruter til Da-men og ruter til Kongen. Følger begge motspillerne, stjeles en ruter. Så inn på ♣ Ess og de stående ru-terne til avkast for 2 hjertere. Den siste hjertertaper stjeles med bor-

dets ♣ 8. Hvis annet ruterspill blir trumfet av Øst, går dermed en trumf, og Damen vil falle på ♣ Ko. I dette tilfelle må imidlertid fines-sen forsøkes i hjerter, idet Syd ikke har avkast for mer enn 1 hjerter-taper.

10 poeng for spilleføringen.

8. Hvis ruterne sitter fordelt 3-3, står 7 trekk i grand. Sjansen for dette er imidlertid meget liten etter utspillet å dømme. Men kan da spil-les vinnes? Ikke uten list. Først stikkes utspillet med Esset. Vi for-utsetter nå at Øst følger med liten ruter, og at det dermed er tydelig at Vest har spilt ut fra dobbelton (singelton gir ingen sjanse). Nå bør Syd fortsette med liten ruter fra bordet. Øst kommer inn, og hvis han ikke har ♥ Ess, får han et meget vanskelig tilbakespill. Kommer alt annet enn hjerter, vil nemlig Syd vinne, og det er det store sjanser for.

10 poeng for spilleføringen.

9. Her må det også en listig spille-føring til, men i dette tilfelle er sjansene faktisk enda større. Trumf-utspillet er jo helt drepende for Syd objektivt sett, men hvordan vil si-tuasjonen fortone seg for motparten hvis Syd går hjem på ♣ Ess og trekker trumfen til bunns? Det er da fem kort igjen. Under forutset-ning av at hjerterne sitter fordelt 3-3 hos motparten, vil ingen av dem kaste hjerter. Som Syd spiller, må han jo ha en hjerter, ellers hadde han tatt for ♥ Ess, Konge mens han var inne på bordet. Begge motspil-lerne vil tviholde på sitt hold, som de hver for seg mener å være alene om, og følgelig vil Syd få fem ruter-stikk.

10 poeng for spilleføringen.

10. Den beste spilleføring er:

Ruterutspillet går til trumf på hånden. Deretter følger Ess, Konge i kløver. Hvis Damen ikke faller, spilles Ess, Konge i hjerter, og sit-sen vil vise seg. Har begge mot-spillerne fulgt fargen, stjeles en hjerter, og så er det bare å gi bort et kløverstikk. Da spillet forekom, var Vest renons i hjerter, og ♠ Ko satt ikke i saks. Likevel ble kon-